

1984 மார்ச் 30

5. அறிக்கைகள் அளித்தல்

பொது நிறுவனங்கள் குழு

திரு. செ. செம்மலை : மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிறுவனங்கள் குழுவினுடைய கீழ்க் கண்ட அறிக்கைகளை பேரவைக்கு வைக்கிறேன்.

(அ) இந்திய தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான (வணிகத் துறைகள் பற்றிய) அறிக்கையின் மீதான மேற்படி குழுவின் முப்பத்தேழாவது அறிக்கை.

(ஆ) இந்திய தணிக்கைத் துறைத் தலைவரின் 1978-79- மற்றும் 1979-80 ஆம் ஆண்டுகளுக்கான அறிக்கைகள் (சிவில்) மீதான மேற்படி குழுவின் முப்பத்தெட்டாவது அறிக்கை.

(இ) தமிழ்நாடு கதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தின் 1971-72 முதல் 1975-76 வரையிலான ஆண்டுக் கணக்குகள் குறித்த மேற்படி குழுவின் முப்பத்தொன்பதாம் அறிக்கை.

(ஈ) தமிழ்நாடு வேளாண்-தொழில்கள் கழகத்தின் செயல் முறை குறித்த மேற்படி குழுவின் நாற்பதாவது அறிக்கை. போதிய அவகாசம் இல்லாததால் அச்சடித்த பிரதிகளுக்குப் பதிலாக படி எடுக்கப்பட்ட பிரதிகள் உறுப்பினர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேற்கொண்டு அறிக்கையின் தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலப் பிரதிகள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் நூலகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சடித்த பிரதிகள் கிடைத்தவுடன் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு தனியாக அனுப்பி வைக்கப்படும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை).

6. வரவு செலவுத் திட்டம் 1984-85 வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி)

அ. கோரிக்கை எண்: 15—காவல்துறை.

ஆ. கோரிக்கை எண் 16.—தீயணைப்புப் பணிகள்.

இ. கோரிக்கை எண். 2—மாநில ஆயத் தீர்வைத் துறை.

திரு. செ. இராமலிங்கம், : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை, மதுவிலக்கு ஆயத் தீர்வை துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது தமிழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நேற்று முதல் இங்கே பல்வேறு

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 30]

உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். இந்த ஆட்சியிலே நடைபெறுகிற கொலை, கொள்ளை போன்றவைகளையெல்லாம், ஆளும் கட்சியினர் உட்பட, இங்கே பட்டியல் போட்டு பேசினார்கள். நடைபெற்ற குற்றங்களில் தண்டு பிடிக்கப்பட்டவை எத்தனை என்பதையெல்லாம் இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆண்டுதோறும் நடக்கின்ற குற்றங்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. நான் உங்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தக் குற்றங்கள் நிகழாமல் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை காவல் துறையினர் ஏதாவது எடுத்திருக்கிறார்களா என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அன்றாடம் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். சென்னையில் முகமுடி கொள்ளை பயம். இரவு நேரங்களில் பொது மக்கள் நிம்மதியாக நடமாட முடியாத நிலைமை. பேருந்து நிலையங்களிலும் புகை வண்டி நிலையங்களிலும் ஜேப்படிக்காரர்கள். இப்படிப்பட்ட பேர்களிடமிருந்தெல்லாம் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் மாமூல் பெறுகிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு. இன்றையதினம் பொதுமக்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்க வேண்டிய காவல்துறையைச் சார்ந்தவர்கள் சில தனிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும், குறிப்பாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்த சிலருக்கு மட்டும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது காவல் துறையின் மீது பொதுமக்கள் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது.

இங்கே கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே சில குறிப்புகளைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 1982 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற மொத்த குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 34,680. அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை 25,174. ஏறத்தாழ 72 சதவீதக் குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதாக இங்கே கூறியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று 1983 ஆம் ஆண்டில் நடந்த மொத்தக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 40,039. அவற்றில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை, 26,209. ஆக மொத்த விழுக்காடு 65 சதவீதம். இப்படி ஆண்டுக்காண்டு மொத்தக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே வருகிறது என்பதற்கும், ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட குற்றங்களின் விழுக்காடு மிகவும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்பதற்கும் இந்தப்புள்ளிவிவரமே நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. நான் கூட 'இந்தியா டுடே' பத்திரிகையில் பார்த்தேன்.

Between 1978-1983 there was one death behind bars in Tamil Nadu every ten days.

ஒவ்வொரு 10 நாட்களுக்கும், ஒரு காவல் கைதி போலீஸ் காவலில் இறந்துவிடுகிறான் என்று அந்தப் பத்திரிகை சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறது. குறிப்பாக 1977 ஆம் ஆண்டு, முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர் அவர்கள் முதலமைச்சராக பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப்

1984 மார்ச் 30]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

பிறகு 1983 ஆம் ஆண்டு வரை, ஏறக்குறைய 355 பேர்கள் காவல் நிலையத்தில் காவல் கைதிகளாக இருந்த நிலைமையில் கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நாம் கூர்ந்து கவனித்தாக வேண்டும். இந்த நிலைமை ஒரு நல்ல ஜனநாயகத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கிறதா, என்பதை மட்டும் நீங்கள் தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20.)

அதேபோன்று, இந்த ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், இன்றையதினம் அரசாங்கத்தின் மூலமாக, எதிர்கட்சியினர் மீது குறிப்பாக, இந்த ஆட்சிக்கு வேண்டாதவர்கள் மீது பொய் வழக்குகளைப் புனைந்திருக்கிறார்கள்.

இங்கே மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் பற்றியும் விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, 1979 ஆம் ஆண்டு மட்டும் 2,47,467 மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் சம்பந்தப்பட்டது என்றும், அவற்றில் தண்டிக்கப்பட்டவர்கள், 31,345 பேர்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோன்று, 1980 ஆம் ஆண்டு 1,44,458 வழக்குகள் மதுவிலக்குக் குற்றத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் தண்டனை அடைந்தவர்கள் 5,434 பேர்கள் மட்டுமே. அதேபோன்று, 1981 ஆம் ஆண்டு, 53,734 வழக்குகள் மதுவிலக்குக் குற்றச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது 794 பேர்கள் தண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கின்றபோது, மற்றவர்களுடைய தூண்டுதலால் மட்டுமே இந்த வழக்குகள் புனையப்பட்டுள்ளது என்பது நமக்குத் தெரிகிறது.

இதைப் பார்க்கின்றபோது, நம்முடைய போலீசாருடைய திறமை இவ்வளவுதானா என்று நாம் சந்தேகப்பட வேண்டிய ஒரு நிலைமையில் இருக்கிறோம். காரணம் அந்த அளவிற்கு பொய் வழக்குகளை அதிகமாகப் போடுவதன் காரணமாக இந்த வழக்குகள் முழுமையாக நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் கூட கடந்த 3, 4 ஆண்டுக்காலமாக தொடர்ந்து இனக் கலவரங்கள், சாதிக் கலவரங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகின்றன. அதைப் பற்றி, நேற்றைய தினம் இங்கே பேசிய இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் திரு. இளையபெருமாள் அவர்கள் கூட கூறினார்கள். என்னுடைய தொகுதியில், வேட்டமங்கலம் கிராமத்திலே, திருப்பனத்தாள் கிராமத்திலே, சூரியநாராயணகோயில் கிராமத்தில், கடந்த 3 ஆண்டுக்காலமாக சாதிக் கலவரங்கள், நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 30]

ருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே நம்முடைய சி. ஐ. டி. இலாக்கா இந்தக் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்பாக அவைகளைப் பற்றி தகவல் தெரிந்து, அதைத் தீர்ப்பதற்கான நடவடிக்கையை ஏதாவது மேற்கொண்டார்களா என்றால், உள்ளபடியே நடவடிக்கைகளில் நம்முடைய சி. ஐ. டி. இலாக்கா ஈடுபடுவது கிடையாது. மாறாக எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், அல்லது எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றித் தான், இன்றையதினம் உள்ள சி.ஐ.டி. இலாக்கா கவனத்திலே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று என்னுடைய தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள வலங்கைமான் வட்டத்தில், ராசேந்திர நல்லூர் என்ற ஊரில் இராவிட முன்னேற்றக்கழகத்தைச் சார்ந்த கோபால் என்பவர் பட்டப் பகலில் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இன்று வரை. இது சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்படவில்லை. இங்கே இளையபெருமாள் கூட சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான், கேட்க விரும்புகிறேன். என்ன காரணத்தினால், இன்றுவரை சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்படவில்லை, யாருடைய துண்டுதலின் பேரில் யாருடைய துணையின் பேரில், அவர்கள் இன்றையதினம் வெளியில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி நாடு முழுவதும் எங்கே பார்த்தாலும், இந்த ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பிறகு, எங்கே பார்த்தாலும், சாதிக் கலவரங்கள் இனக்கலவரங்கள் ஏராளமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கின்றன. சிலயிடங்களில் சிறப்பாக பணிபுரிகின்ற அதிகாரிகளை 3 மாத காலம் கூட சேர்த்தாற் போல் ஒரே இடத்தில் அவர்கள் பணி புரிவதற்கு நீங்கள் அனுமதிப்பது கிடையாது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு கிராமம் இன்ஸ்பெக்டர் கடமை தவறாதவர், நேர்மையான அதிகாரி ஜெயகுமார் என்பவர் அவர் வந்து ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் அவரை 2 தடவை மாற்றல் செய்திருக்கிறார்கள். அவர் ஏறத்தாழ 40 வழக்குகள், சிலை திருட்டு வழக்குகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற பெரிய காவல் துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் அவருடைய பணியை பாராட்டியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் ராஜி என்கிற ஒரு ஆய்வாளர். அவருடைய பெயரை ஆனஸ்டு ராஜி என்று கூறுவார்கள். நேர்மையையும், கடமையையும் தன்னுடைய குறிக்கோளாக கொண்டு பணியாற்றக்கூடிய சிறந்த அதிகாரி அவர். ஒரு ஆண்டு காலத்தில் 3 தடவை அவரை மாற்றல் செய்திருக்கிறீர்கள். என்ன காரணத்தால் இப்படி செய்கிறீர்கள்? உங்களுக்கு இருக்கின்ற கவனம் எல்லாம் இங்கே காவல்துறையிலே மேல் அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களைப் பற்றி தான் கவலைப் படுகிறீர்களே ஒழிய கீழே சிறப்பாக பணிபுரிபவர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு கவலை

1984 மார்ச் 30]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

கிடையாது. அதே போன்று நேர்மையாக பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளை நீங்கள் டிஸ்கரேஜ் செய்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு ஏராளமான தொல்லைகளை இன்றையதினம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

இங்கே இந்த கொள்கை விளக்க குறிப்பில் காவல்துறையின் சாதனைகளை எல்லாம் குறிப்பிட்டு இருக்கிறீர்கள். நான் உங்களைக் கேட்கவிரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாடுதுறை கிராமத்தில் அந்த கிராமத் தலைவராக இருந்த முத்து குமார் சாமி 6 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் கொலை செய்யப்பட்டார். குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்தீர்களா? தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மார்க்கிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த வெங்கட்டாசலம் அவரைப் பற்றி இன்று வரை அவர் கொலை செய்யப்பட்டரா? அல்லது உயிரோடு இருக்கிறாரா? என்பதை கூட இந்த அரசு தெரிவிக்கவில்லை. அந்த வழக்கு சம்பந்தமாக ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அல்லது காவல்துறைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ன முடிவு அறிவித்தார்கள்? நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். இன்றையதினம் காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஏராளமான கொலை, கொள்ளைகளை கண்டுபிடிக்காமல், அறிவிக்க இயலாமல் இருப்பது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கது என்பதை இந்தநேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் 2 வார காலத்தில் முன்னால்கும்பகோணம் காவல் நிலையத்திற்கு எதிராக இருக்கின்ற பொற்றாமரைக் குளத்தில் மாயவரத்தை சேர்ந்த ஸ்ரீராம் என்ற வாலிபர் ஒருவர் படுகொலை செய்யப்பட்டு பிணமாக கிடந்தார். ஆனால் எங்களுக்கு கிடைத்த தகவல் அவர் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ரூபாயோடு கடை தெருவில் இருந்து அவரோடு சிலர் சண்டை காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்து வரப்பெற்று பிறகு அவரை யாருமே சந்திக்கமுடியவில்லை. மறுநாள் அவர் குளத்தில் பிணமாக இருந்தார் என்ற தகவல் எங்களிடத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அவரை கொலை செய்ததாக கூறுகிறார்கள். அவரை கொலை செய்தவர் யார்? அவரிடம் இருந்த பணம் என்ன ஆனது? இது பற்றி காவல்துறை என்ன நடவடிக்கை மேற்கொண்டார்கள் என்பதை கூறவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்றையதினம் முதலமைச்சர் நிவாரண நிதிக்கு மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து 15 சதவீதத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் கடந்த ஒரு ஆண்டு காலமாக சாலை விபத்தில் இறந்து பட்டவர்கள் 60 பேருக்கு கும்பகோணம், திருவிடைமருதூர் பொருத்த வரையில் நிவாரண நிதி வழங்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1984 மார்ச் 30]

அதேபோன்று சுமார் 3 மாதங்களுக்கு முன்னால் இராமநாத புரம் மாவட்டத்தில் பாகநேரி என்ற ஊரில் அங்கே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த முன்னால் மத்திய அமைச்சர் திரு. ஆர். வி. சாமிநாதன் அவருடைய சொந்த ஊர். இன்று நம்முடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. யூ. சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய சொந்த ஊர். அந்த ஊரில் ஏறத்தாழ 70 கிலோ எடை உள்ள பிள்ளையார் சிலையை அங்கே இருந்த காவலர்களை எல்லாம் அடித்து விட்டு திருடி சென்று இருக்கிறார்கள். அதேபோன்று இன்னொரு திருட்டு ஒரு தனியார் வீட்டில் எல்லா கதவுகளையும் உடைத்து எல்லா பொருட்களையும் களவு செய்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் அடுத்த 4 தினங்களில் பக்கத்து ஊராக இருக்கக்கூடிய காளையார் மங்களத்தில் சிவன் கோயில் சிலையை திருடி விட்டார்கள். இப்படி ஒரு வார காலத்தில் பல கொள்ளைகள் குறிப்பிட்ட பகுதியில் நடைபெற்றும் இன்று வரை எந்த துப்பும் துலக்காமல் இருக்கிற போலீஸ் துறையை உள்ளபடியே நாம் இவர்கள் சிறந்த காவல் துறையினர் என்று எப்படி பாராட்ட முடியும். அதேபோன்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஒரு வார காலத்திற்கு முன்னால் செய்யார் சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்-வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நடைபெறுகிற போலீஸ் அராஜகம் கொஞ்சம் நஞ்சம் அல்ல.

(முற்பகல் 11-30.)

குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், அங்கே சண்முகம் என்ற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் எந்தக் காரணமும் இன்றி இரண்டு வாலிபர்களை அழைத்துச் சென்று பலமாகத் தாக்கியதன் காரணத்தால், அவர்கள் உயிருக்கு ஆபத்தான நிலைமையில் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**

**

**

சிறந்த காவல்துறை என்று பெயர் பெற்றிருக்கின்ற நம்முடைய காவல்துறை இன்றைக்குச் சென்னை நகரத்தில் ஏராளமான மசாஜிகளப்புகளுக்கு அனுமதி வழங்கி உள்ளது. அங்கே ஆபாசம் நடக்கின்றது என்ற குற்றச்சாட்டு வருகின்ற நேரத்தில், அவைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருவதையும் நாம் பத்திரிகைகளின் வாயிலாக பார்க்கிறோம். சட்டமன்ற உறுப்பினரின் படம் அங்கே இருந்தது; காவல்துறை அதிகாரியின் படம் அங்கே இருந்தது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் வருவதைப் பத்திரிகைகளிலே பார்க்கிறோம். எனவே, காபரே நடனம் நடக்கின்ற இரவு விடுதிகளுக்கு காவல்துறை

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

ஏன் அனுமதி வழங்குகிறது? எனக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற தகவலின்படி, அங்கேயிருந்து இந்தக் காவல்துறைக்கு ரெகுலராக மாமூல் வருகிறது, எனவேதான் இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட அனுமதி வழங்கப்படுகிறது என்று கேள்விப்படுகிறேன்.

இன்றைக்குக் காவல் துறையில் காவலர்கள் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறார்கள். எனவே, போலீஸ் வேலைக்கு ஆள் எடுக்கப்பட்டது. அப்பொழுது தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இராஜரத்தினம் ஸ்டேடியம் முதல் சித்ரா டாக்கீஸ் வரையில் கியூவில் நின்றார்கள். ஆனால் அங்கே நடந்த ஒரு பரிதாபத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

**

**

**

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருவிடைமருதூர் காவல் நிலையம், திருநீலக்குடி காவல் நிலையம், திருப்பனந்தாள் காவல் நிலையம், பந்தநல்லூர் காவல் நிலையம் ஆகிய காவல் நிலையங்களில் பணிபுரிகின்ற காவலர்களுக்குக் குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லை. இதைப்பற்றி நானும் கடந்த ஏழாண்டுகளாக வலியுறுத்தி வருகிறேன். எனவே, அவர்களுக்குக் காவலர் இல்லங்கள் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தற்பொழுது காவலர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற ரேஷன் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளது. அதை மாற்றி அவர்களுக்கு நல்ல ரேஷனாகக் கொடுங்கள்; இல்லாவிட்டால் அதற்கான ஈட்டுத் தொகையை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல்துறையில் ஏராளமான பட்டதாரிகள் காவலர்களாகப் பணிபுரிகிறார்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. கோவைத்தம்பி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசின் சார்பாக இயங்கி வருகின்ற ஒரு துறை காவல் துறை. அது மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும்.

*

*

*

*

திரு. செ. இராமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

*

*

*

*

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1984 மார்ச் 30]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வருகின்ற செய்திகளை எல்லாம் ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசக்கூடாது. எனவே இப்போது நீங்கள் சொன்ன வாசகங்கள் உட்பட நீங்கள் ஏற்கனவே சொன்ன வாசகங்களும், திரு. கோவைத்தம்பி அவர்கள் சொன்ன வாசகங்களும் அவைக்குறிப்பிலே இருந்து நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த காவல் துறை மானியத்தின்மீது பேச அனுமதித்ததற்காக துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு விஷயங்களைப் பற்றி பல தரப்பு கட்சியினரும் அவர்களுடைய கருத்துக்களை இங்கே சொல்லி இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய திட்டத்திலே உள்ள புள்ளி விவரங்கள் அத்தனையையும் பற்றி இங்கே பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் சபாநாயகர் அவர்கள் மிகவும் குறைந்த நேரமே இங்கே பேசுவதற்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் ஒருசிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் ஜனத்தொகை கிட்டத்தட்ட 5 கோடி என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கின்றது. இப்படி இருக்கின்ற நிலைமையில் காவல் துறையினுடைய எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருக்கின்றது. ஜனநாயகம் நிறைந்த நாடு இந்த நாடு. எனவே ஜனநாயகம் அதிகமாக இருந்தாலே பாதுகாப்பும் அதிகமாகத் தேவைதான். ஜனநாயகத்திலே யார் எதைப் பேசுவது, எதைச் சொல்வது என்றில்லை. சுதந்திரம் வந்து 33 ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டதன் காரணத்தால் ஜனநாயகத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் ; எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் ; யாரை வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. எனவே காவலர்கள் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. எனவே அதிகப்படியான காவலர்களை போன வருஷம் எடுப்பதாக இருந்தது. பின்னர் அது ஒத்திப் போடப்பட்டுவிட்டது. இப்போதும் கூட காவலர்கள் தேர்வு நடந்திருக்கின்றது. ஆனால் இன்னும் அதற்கான ஆர்டர்ஸ் பிறப்பிக்கப்படவில்லை.

1984 மார்ச் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

இப்போது தமிழகத்திலே உள்ள மொத்த காவலர்களின் எண்ணிக்கை 56,629 ஆகும். இந்த அளவில் காவலர்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தால் எப்படி 5 கோடி ஜனங்களைப் பராமரிக்க முடியும். சாதாரணமாக ஒரு ஊரை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு கான்ஸ்டபிள் என்ற அளவிலாவது இருக்க வேண்டும். இப்போது அந்த அளவில் கூட இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை காரணமாக அவர்கள் கடமையைச் செய்வது கடினமாக இருக்கும்.

பி.ஏ., எம்.ஏ., படித்துவிட்ட பல பட்டதாரிகள் வேலைகள் கிடைக்காததன் காரணத்தால் காவலர்களாக வந்து சேர்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய வகையிலே ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் பி.ஏ. படித்துவிட்டு நேரடியாக சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கும் சிலர் வருகிறார்கள். இப்படி வருகின்றவர்கள் மேலே இருக்கின்ற நிலைமையில் முதலிலேயே பட்டம் படித்துவிட்டு காவலர்களாக வந்தவர்கள் கீழே ப்ரமோஷன் எதுவும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. மேலும் பட்டம் பெற்ற சிலர் நேரடியாக பெரிய பதவிதளுக்கு வருகிறார்கள். அப்போது ஏற்கெனவே சப் இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற பட்டதாரிகள் இவர்களுக்குக் கீழே வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே பட்டதாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவேண்டிய மரியாதை கொடுக்கப்பட வேண்டும்; அவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளைத் தரவேண்டு என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இன்றைய சூழ்நிலையிலே எந்தெந்த அளவிலே குற்றங்கள் நடக்கின்றன என்பதைப் பற்றி அனைவரும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அனைத்து குற்றங்களும் இன்றைக்கு அதிகப்படியாக ஆகி இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்; மறுக்கவில்லை. இப்போதுதான் அந்தக் குற்றங்கள் அதிகமாக ஆகிவிட்டனவா என்றால் இல்லை. கொஞ்சம், கொஞ்சமாக அதிகரித்திருக்கின்றது; அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றது. முதலிலே காங்கிரஸ்காரர்களின் காலத்திலேயும் குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன; பிறகு தி.மு.க. ஆட்சிக்காலத்திலும் குற்றங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன; அதன்பிறகு இப்போதும் குற்றங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி நாளுக்கு நாள் குற்றங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கும்போது அதற்குத் தகுந்த மாதிரி காவலர்கள் அதிகமாக ஆக்கப்படவில்லை. பி. எஸ். ஆபீஸர்கள் என்ற அளவிலே அதாவது தலைமை

(திரு. ஆர். தியாகராசன்)

[1984 மார்ச் 30]

நிலையிலே ஆபிஸர்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் கீழே இருக்கின்ற ஃபீல்ட் ஆபிஸர்கள் போதிய அளவுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி இப்போது இல்லை. எனவே குற்றங்களைச் சரியாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

(முற்பகல் 11-40.)

மேலும் இப்போது காவலர்களுக்குச் சரியான வீட்டுவசதி இல்லை. இரவிலேயும், மற்ற நேரங்களிலும் பணியாற்றுகின்ற நிலையில் அவர்களுக்கு - போதிய டி.ஏ., பேட்டா ஆகியவை கிடைக்கின்ற நிலைமை இல்லை. அவர்களுடைய வருமானத் தைப் பெருக்க வேண்டும். அப்படி பெருக்காத காரணத்தால் தான் எங்கே வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் வருமானத்தைத் தேடி தங்களுடைய குடும்பத்தைச் சமாளிக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணத்தால் என்ன என்ன சாரியங்கள் வல்லாமோ நடக்கின்றன. இருக்கின்ற அத்தனை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலும் லஞ்சம் வாங்குவதில் தவறுவதில்லை

* * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதை நீக்கும் படி உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) அன்பார்விமென்டரி என்பதற்காக அல்ல. சமுதாயத்தைப் பாதிக்கக்கூடிய எந்த வாசகம் சொன்னாலும் அது சில நேரங்களிலே நீக்கப்படுகிறது. சில நேரத்திலே ரொம்ப வெளிப்படையாக சொல்லக்கூடாது என்று நேற்று நீங்கள் விரும்பிய மாதிரி நானும் சொல்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்) ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டும். ஆதாரமில்லாமல் வேக் அஸ்கேஷன்ஸ் எதையும் சொல்லக் கூடாது. ஆகவே அவையெல்லாம் நீக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஆர். தியாகராசன் : என்னுடைய நோக்கம் குறை சொல்ல வேண்டுமென்பது அல்ல. எல்லா அரசு காலத்திலும் இருந்தது தான். காங்கிரஸ் அரசிலும் இருந்தது என்றுதான் நான் சொன்னேன். சாதாரண கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய மக்களிடத்திலே போலீசார் நடந்துக்கொள்ளக்கூடிய விதங்களை முதலமைச்சருக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறேன். முதலமைச்சருக்குத் தெரிந்தால்தான் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டுக் கண்டிக்க முடியும், இல்லையா? அதற்காக சொன்னேனே தவிர, உங்கள் காலத்திலேதான் தப்பு நடந்தது, அதற்கு முன்னால்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக் குணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30 [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

நடக்கவில்லை, காங்கிரஸ்காரன் காலத்தில் நடக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. எல்லா காலத்திலும் நடக்கக்கூடிய பரம்பரை வியாதி யாக இருக்கிறது. அந்த வியாதியை நீக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். அதனால் யாரைப் பற்றியும் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று பேசவில்லை.

சாதாரணமாக கிராமத்திலே அடித்துக்கொண்டு போலிஸ் நிலையத்திற்குப் போகிறார்கள். இரண்டு பேரையும் கூப்பிட்டு கேஸ் போட வேண்டியது. இரண்டையும் ரிஜிஸ்தர் பண்ணி ஒருவனை போலிஸ் ஸ்டேஷன் உள்ளே வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. இன்னொருவனுக்கு சிம்பிள் காயம் என்று சொல்லி வீட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டியது. திரும்பவும் ரிஜிஸ்தர் பண்ணியதை மாற்றுவது. அடுத்த நிமிஷம் இன்னொன்று மாற்றுவது* இதற்கெல்லாம் காரணம் என்ன தெரியுமா? வருமைதான். சாராயம் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். ஆகவே அந்த வகையிலே அவர்களுக்கு ஒன்றும் வருவதில்லை. அரசாங்கத்திலே டி.ஏ. உயர்த்திக் கொடுத்து, வீட்டு வசதி கொடுத்து, அவர்கள் குழந்தைகளுக்குப் படிப்பு வசதி செய்து கொடுத்து, சௌகரியங்கள் எல்லாம் செய்து கொடுத்தால் இந்த மாதிரி எண்ணங்கள் அவர்களுக்கு உதயம் ஆகாது. அதற்காகச் சொன்னேனே தவிர, யாரைப்பற்றியும் குறை சொல்வதற்காக இல்லை. இப்பொழுது தான் நடக்கிறது என்று சொல்லவில்லை.

முதலமைச்சர் அவர்களிடம் எல்லா இலாக்காக்களும் இருக்கின்றன. அவர்களிடம் இப்பொழுது இந்தக் காவல் துறையும் வந்த பிறகு திறமையாக நடக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக அந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள் கண்டிக்கிறார்கள், அதைப் பாராட்டுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அதிலே ஒன்றும் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால், இருக்கக்கூடிய கிராமங்களிலே நடக்கிற விதங்களை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொன்னால் தான் எல்லோருக்கும் தெரியும். சின்னகிராமத்திலே நடப்பது பெரிய ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசர்களுக்குத் தெரியாது. அல்லது, டைரக்டர் ஜெனரலுக்குத் தெரியாது, அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதனாலே அவர்கள் காதிற்கு வரவேண்டும். அவர்கள் பெரிய லெவலில் இருக்கிற ஆபீசர்கள். சின்ன லெவலில், கான்ஸ்டேபிளாக இருக்கிறவர்கள் நிலையை விளக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன்; யாரையும் குறை சொல்ல வேண்டுமென்று அந்த வார்த்தைகளை நான் சொல்லவில்லை.

இந்தச்சமயத்தில் விருத்தாசலம் பகுதியில் இருக்கிற ஒருசில விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். விருத்தாசலம் பெரிய ஜங்ஷன். எல்லாப் பகுதிகளுக்கு போய் வருகிற அளவிற்கு அங்கே

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1984 மார்ச் 30]

போக்குவரத்து இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் பிக்-பாக்கெட் அடிக்கிறவர்கள் அடித்துவிட்டு இரவிலே இரயில் ஏறுவார்கள்; இறங்குவார்கள். ரெயில்வே டிபார்ட்மென்டில் சொன்னால் இங்கே இருக்கிறவைகளை கவனிப்பதற்கே போதுமான அளவு போலீஸ் இல்லை; திருடுகிற இடத்திற்கு எப்படி அவர்களை அனுப்புவது என்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய போலீசை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

அதேபோல கொலையை செய்துவிட்டு ரெயில் பாதையில் போட்டு விட்டு போய் விடுகிறார்கள். பின்னால் ரெயில் அறைத்துவிட்டது என்று முடிவு செய்வார்கள். அந்தப் பிணத்தை நாமும் எடுக்க முடியாது. பொது மக்களும் எடுக்க முடியாது. இதுபோன்று நியாயங்கள் அழிக்கப்படுகின்றன என்பதைச் சொல்கிறேன். இதுபோன்ற செய்திகளை அரசு தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. நம்முடைய போலீசை கேட்டால் அது ரெயில்வே டிபார்ட்மென்ட்; நாங்கள் விசாரிக்க முடியாது என்று சொல்வார்கள். ரெயில்வேயில் ஏதோ விசாரணை செய்கிறோம் என்று செய்து பிணத்தை தூக்கி புதைத்து விடுகிறார்கள். நடந்த கொலை என்ன காரணத்திற்காக நடந்தது என்பதை கண்டுபிடிக்கப்படாமல் போய் விடுகிறது. அது போல பல கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன.

அந்தப் பகுதியில் குப்புசாமி என்ற ஒரு பெரிய ஆள் சூதாட்டம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். எந்த அரசு இருந்தாலும், பல ஆண்டுகளாக அவர் நடத்தி வருகிறார். அதுமட்டுமல்லாமல் அவர் இன்னும் பல காரியங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அது எல்லோருக்கும் தெரியும்; இங்கே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கும் தெரியும். அவர் ஒரு பெரிய ஆள்; அவரால் தான் அங்கே எல்லா விவசாயங்களும் நடக்கின்றன. அவர் கையிலே அடியாட்கள், சமூக விரோதிகள் 100 பேர்களை வைத்திருக்கிறார். யாராவது கட்சிக்காரர்கள் ஊர்வலம் போனால், கூட்டத்தில் கல்லெறிவது; பொதுக் கூட்டத்தில் கல்லெறிவது போன்று காரியங்களை செய்வார்கள். அந்த ஆட்களை வைத்துக்கொண்டு அவர் எல்லா காரியங்களும் செய்கிறார். பெண்களை கடத்திக் கொண்டு போய் விற்பது என்றெல்லாம் செய்கிறார். இதுபோன்ற காரியங்களை எல்லாம் நான் இங்கே சொல்ல வேண்டாமா? இவையெல்லாம் போலிசிற்கு தெரியாதா? நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தப் பெண்களை கடத்திக் கொண்டு போய் விற்பது விடுகிறார்கள். விற்பதுடன் அந்தப் பெண் அங்கே கற்பழிக்கப்படுகிறாள்; பிறகு அவள் எங்கேயும் போகமுடியாமல், வீட்டிற்கும் வரமுடியாமல் தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். இதற்கு காரணம் அரசு

1984 மார்ச் 30] [திரு. ஆர். தியாகராசன்]

சாங்கமா? யார் இதற்கு பொறுப்பு என்றால் போலீஸ் நிர்வாகம் தான் பொறுப்பு. அவர்கள் எல்லாவற்றையும் ஞான திருஷ்டியில் கண்டுபிடிக்க முடியாது. என்றாலும் ஓரளவிற்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும் இல்லையா? அங்கே போய் நீ யார் அம்மா? என்று விசாரித்து அந்த விடுதியில் இருக்கிற நல்ல பெண்களை விடுதலை செய்ய முடியும் இல்லையா? ஆகவே காரியங்கள் நியாயமாக நடப்பதற்கு போலீஸ் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எந்த ஒரு அரசாங்கமும் நல்ல காரியங்களை செய்ய முடியாது. அவர்கள் நிர்வாகத்தில் திறம்பட நடந்தால் மற்ற துறைகளில் நடக்கும் தவறுகளை நாம் எளிதாக கண்டுபிடிக்கலாம். அந்தப் பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் மனச்சாட்சியை தொட்டுப் பார்ப்பதில்லை. கான்ஸ்டேபிள்களை எடுத்துக் கொண்டால் தீபாவளி அன்று நான்கைந்து கான்ஸ்டேபிள்கள் 7, 8 சாக்குப் பைகளை எடுத்துக்கொண்டு ஊர் முழுவதும் போய் வெடிகளை வாங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தமாதிரி ஒவ்வொரு விழாவின் போதும் மாமூல் வாங்குகிறார்கள். அங்கே கண்ணன் என்று ஒரு ஹெட் இருக்கிறார். அவரை கேட்டால் என்னய்யா பண்ணைச் சொல்கிறீர்கள்? அது தான் எங்களுக்கு வேலை; போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வேறு வேலை இல்லையென்று சொல்கிறார். சுரெக்ட்டாக போய் ஜவுளிக்கடையில் துணிகிழிக்கிறார்; என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார். கடைக்காரர்கள் எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கவில்லை என்றால் நோட்டை கிழித்து கடாக்கிறார். அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளிடம் சொன்னால், நான் என்ன செய்வது, எவ்வளவோ கூப்பிட்டு கண்டிக்கிறேன்; வேறு இடத்திற்கு மாற்றினாலும் அப்படித்தானே செய்வார் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அதைப்போல அங்கே ஒரு ஆசிரியருக்கும் இன்னொருவருக்கும் தகராறு. அவரை வீட்டிலேயே புகுந்து ஒருவன் அடித்து விட்டான். அடித்தவர் வசதியுள்ள பெரிய கள்ளக்கடத்தல்காரர். அவர் பேரில் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டில் சூரிய காந்தி எண்ணெய் கடத்தல் கேஸ் நடக்கிறது. ஆசிரியரும், ஆசிரியர் வீட்டு அம்மாவும் வீட்டில் இல்லை; ஆனால் அவர்கள் மேல் ஆட்டோமாட்டிக்காக போலீஸ் ஸ்டேஷனில் கேஸ் ரெஜிஸ்டர் ஆகிறது. இதுபோன்ற காரியங்களை கண்டுபிடிப்பதற்குத் தான் புலனாய்வுத் துறை இருக்கிறது. அவர்களால் இதை கண்டுபிடிக்க முடியவில்லையா? புலனாய்வுத் துறையை ஒவ்வொரு தாலுக்காவிற்கும் போட்டால் அங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் நடக்கிற விஷயங்கள், அரசியல் வாதிகள், சமூகவிரோத சக்திகள் என்னென்ன செய்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து விட முடியும். யார் யாரோ

[திரு. ஆர். தியாகராசன்]

[1984 மார்ச் 30]

தவறு செய்கிறார்கள். அந்த விவரங்கள் எல்லாம் முதலமைச்சருக்கு கட்டாயமாக தெரிய வேண்டும். தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய சக்தி அந்தப் புலனாய்வுத் துறைக்குத் தான் உண்டு. அதைப் பயன்படுத்தி, தியாகராசன் யார்? என்ன பண்ணுகிறார்? எங்கே லஞ்சம் வாங்குகிறார்? யார் யாருக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுக்கிறேன் என்று பணம் வாங்குகிறார்? என்னென்ன செய்கிறார் என்று பூராவும் தெரிந்து கொள்வதற்கு, புலனாய்வுத் துறையைக் கையில் வைத்திருக்கிற முதலமைச்சர் அதன்மூலம் அத்தனை காரியங்களையும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-50)

அதேபோல் ஒரு தாலுக்காவுக்கு ஒருவரைப் போட்டு அதைக் கண்காணித்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா? கட்டுப்படுத்த முடியும். அப்படி யாராவது சரியாக செய்யவில்லை என்று சொன்னால் ஒரு 10 பேரை சஸ்பென்ட் செய்யுங்கள், ஒரு 10 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள், சரியாகப் போய்விடும். பின்னால் அரசியல்வாதிகள் இப்படி செய்து விட்டார்களே என்று சொல்லலாம். ஆனால் கடமையைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால் இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும். அரசியல்வாதிகளுக்குப் பயப்படக் கூடாது. தவறு செய்கிறவர்கள் மீது அரசு சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்வார்கள். அந்த மக்கள் புரிந்து கொண்டால் போதும். ஏனென்றால் இந்த அரசியல்வாதிகள் அந்த மக்களிடம் பேசுபவர்கள் ஒட்டுக்கேட்கவேண்டும். ஆகவே, அரசைப் பொறுத்தவரையில் தவறு செய்கிறவர்கள் மீது சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும் என்ற நிலைமை, எண்ணம் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

விருத்தாசலம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் அருகிலேயே சோம சுந்தரம் என்ற அட்வகேட் வீட்டில் பகல் 12 மணிக்குப் புகுந்து, அவருடைய மனைவியின் கழுத்தில் இருந்த செயின் எல்லாவற்றையும் கழற்றிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அந்த அம்மையார் இவர்தான் வீட்டில் புகுந்து கொள்ளையடித்தார் என்று ஆளை அடையாளம் காட்டிய பின்னாலும், போலீசார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் அவன் இந்த மாதிரி பகலில் துழைந்து வீட்டுக்குள் திருடுபவன் அல்ல, இரவில்தான் கொள்ளை அடிப்பான் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போலவே, கருவேப்பிலம்குறிச்சி என்ற இடத்தில்

1984 மார்ச் 30])திரு. ஆர். தியாகராசன்)

கோவிந்தராஜன் என்பவர் வீட்டில் புகுந்து கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். பாண்டிரங்கன் வீட்டில் களவு நடந்து இருக்கிறது. இதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட களவுகளைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக புலனாய்வுத் துறை ஒவ்வொரு ஊருக்கு ஒருவர் என்ற முறையில் போடவேண்டும். எஸ்.பி. சி.ஐ.டி. என்று எல்லா இடத்திலும் இருக்கின்றனர். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? இதைப் பற்றி எஸ்.பி.க்கு தகவல் சொல்லவேண்டாமா? அங்கேயிருக்கும் போலீசோடு இந்த எஸ்.பி.சி.ஐ.டி.யும் சேர்ந்து கொண்டால், எப்படி நியாயம் கிடைக்கும்? பின்னர் யாரிடத்தில் போய் நாம் நியாயம் கேட்பது? முதலமைச்சருக்கு இவைகள் எல்லாம் தெரிய வேண்டும். இந்த எஸ்.பி.சி.ஐ.டி. சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று நாம் எங்காவது சொன்னால், வாய்யா, நான் உங்களை எங்கே எப்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமோ, அங்கே பார்த்துக் கொள்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் ஒரு ஊரில் ஏதோ கலவரம் நடந்து விட்டது என்று சொன்னால், காங்கிரஸ்காரன் தியாகராஜன் எங்கோ ஒரு இடத்தில் கல் எறிந்தான் என்று சொன்னால், உடனே அந்த நபரைப் பிடித்து தண்டிப்பதற்குப் பதிலாக, அந்தத் தெருவில் உள்ள பெண்டு, பிள்ளை எல்லோரையும் பிடித்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். இப்படி நியாயத்திற்குப் புறம்பானவகையில் காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். இதையெல்லாம் சரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் எல்லா வகையிலும் எதையும் திறமையாகச் செய்தாலும், காவல் துறை ஒன்றை மட்டும் சரியாகச் செய்யாவிட்டால், அதைச் சீரமைப்புச் செய்யாவிட்டால் தமிழகத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு குலைந்து விடும். திருடு, களவு, கொலை அதிகமாகிவிடும். இதை இந்த அரசாங்கம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதை எப்படி சீரமைப்பு செய்வது என்பதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டு ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொஞ்சம் டைம் கொடுங்கள். யாரையும் நான் துன்புறுத்தும் எண்ணத்தோடு பேசவில்லை. கிராமத்தில் இரண்டு பேர் அடித்துக் கொண்டார்கள் என்று சொன்னால், பெட்டிஷன் கொடுக்க வந்தால், அவனை ஒரு தாங்குதாங்கி உள்ளே தள்ளிவிடுவார்கள். எதற்காக தாங்குகிறார்கள் என்பது துணைத் தலைவருக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் உங்கள் பேச்சை இத்தோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

[1984 மார்ச் 30]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தின் முன்னாலே வைக்கப்பட்டிருக்கும் காவல் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது நான் சார்ந்து இருக்கும் ஜனதா கட்சியின் சார்பிலே என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒட்டு மொத்தமாக, தமிழகத்தின் காவல் துறை இந்தியாவிலேயே மிகப் பெயர் பெற்ற, காவல் துறை என்று இருந்த காவல் துறை இன்றைக்கு ஒரு 'டீமாரலைசடு போர்ஸ்ஸாக' இருக்கிறது. தமிழகத்தின் காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் The Police has become a demoralised force என்கிற அளவில் இன்றைக்கு மாறிக்கொண்டு இருக்கிறது.

அதுனுடைய அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேம் மட்டத்திலிருக்கிற அதிகாரிகள் முதல் கீழே இருக்கிற காவலர்கள் வரையில் இந்த நிலைமை பரவியிருக்கிறது. இதற்கு முழுமையானக் காரணம், முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் இந்த அரசாங்கம்தான். அதிலும் குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அணுகுகின்ற முறைதான் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கொடுக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

1981 ஆம் ஆண்டு சப் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு தேர்வு நடைபெற்றது. அந்தத் தேர்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது தமிழக முதலமைச்சர் அதை பாதியிலே நிறுத்தினார். என்ன காரணத்தைக் கொண்டு நிறுத்தினார்? இந்தத் தேர்வு சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை. இந்தத் தேர்வு சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்பதால் நான் இராணுவத்தை வைத்து, இந்தத் தேர்வை நடத்தப் போகிறேன் என்று சொன்னார். அப்படியானால், தேர்வை நடத்தியது யார்? தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மிக உயர்ந்த காவல்துறை அதிகாரிகள். மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிற ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் தேர்வை நடத்தினார்கள். டி.ஐ.ஜி., க்கள், எஸ்.பி.-க்கள் போன்ற உயர்ந்த நிலையிலுள்ள அதிகாரிகள் இந்தத் தேர்வை நடத்தினார்கள். இந்தத் தேர்வே முதலமைச்சருக்கு திருப்தி அளிக்கவில்லை. இதிலே சீர்கேடு நடக்கிறது என்று சொன்னார். அப்படியானால் இந்த அதிகாரிகளின் கீழ் இருந்து இயங்குகின்ற தமிழக காவல்துறைமீது

1984 மார்ச் ()

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

தமிழக மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை பிறக்கும்? முதலமைச்சருக்கே நம்பிக்கை இல்லை என்றால் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கைப் பிறக்கும்? இது ஒரு காரணம்.

இன்னொரு காரணம். ஏறத்தாழ 10,000 காவலர்களைத் தேர்வு செய்தார்கள். தேர்வு செய்து மூன்று ஆண்டுகள் கழிந்த பிறகு, தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் என்று கருதப்பட்டவர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளை எல்லாம் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, தேர்வு செய்யப்பட்டது சரியில்லை, நீங்கள் தேர்வு செய்யப்படவில்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். தேர்வு செய்யப்பட்டவர்கள் பெரும்பாலும் காவல் துறையில் காவலர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பிள்ளைகள்தான். அப்படிப்பட்டவர்களை, ஒரு நாள் உங்கள் தேர்வு செல்லாது என்று சொல்லி, 3 ஆண்டுகள் கழித்து வெளியே தள்ளுகிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் காவலர் குடும்பத்திற்கு 38 கிலோ அரிசி சகாய விலையில் கொடுக்கிறோம், 50 சதவீத சப்ளிடி விலையில் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இப்போது கொடுக்கிறார்களா? ஒரு காவலர் குடும்பத்திற்கு 4 கிலோ 'பாம் ஆயில்' கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது ஒரு கிலோ கூட இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட காரணங்களால் இந்த காவல் துறை இன்றைக்கு 'டி மாரலைஸ்ட்' ஆகிவிட்டது. அதற்குக் காரணம் தமிழ் அரசும், காவல் துறையின் பொறுப்பை நிர்வகிக்கின்ற முதலமைச்சரும் தான் என்று எடுத்துச்சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு விசாரணைக் கைதிகளை அதிகமாக லாக்அப்பில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற மாநிலம் என்ற ஒரு பெயர் தமிழ்நாட்டுக்கு உண்டு. லாக்கப்பிலே விசாரணைக் கைதிகளின் மரணம் நடக்கிற விதிதாச்சாரம் அதிகமாக இருப்பது, அதிகமாக சாகின்றார்கள் என்ற ஒரு பெயர் தமிழ்நாட்டுக்கு உண்டு. இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் இன்றைக்கு காவல்துறை ஒட்டுமொத்தமாக 'டி மாரலைஸ்ட் போர்ஸாக' மாறிக் கொண்டு வந்திருக்கிறது. காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இன்றைக்கு மிக அதிகமான அதிசாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு துறை. இப்படிப்பட்ட ஒரு துறையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள்—மேல்மட்டத்திலிருந்து கீழே இருக்கக்கூடிய காவலர்கள் வரை இப்படிப்பட்ட நிலைக்கு ஆளாவார்களானால் நாளைக்கு இந்த தமிழ்நாட்டில் காவல் துறையில் ஒரு 'ஓப்பன் ரிவோல்ட்' வந்துவிடும் பிரச்சனை இருக்கிறது. டிசிப்பிளினட் போர்ஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இருந்த காவல்துறை இன்றைக்கு 'மோஸ்ட் இன் டிசிப்பிளினட்' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. பொ. விஜயராசவன்]

[1984 மார்ச் 30]

காவல் துறையினருடைய குறைகள் ஒருபக்கம் இப்படி இருந்தாலும் மறு பக்கத்தில் பார்த்தால் விசாரணைக் கைதிகள் லாக்கப்பில் சாகிறார்கள், பல்வேறு சம்பவங்களை அதற்கு எடுத்துக்காட்டலாம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1983 ஆம் ஆண்டில் ஆதாயத்திற்கான கொலை, பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் 69. ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது 29 தான். பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளிலேயே 40 வழக்குகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. பதிவு செய்யப்படாத வழக்குகள் எத்தனை என்பதற்கு கணக்கு இல்லை. அதைப்போன்று எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு சந்தேகத்திற்கு இடமான மரணங்கள் சமீபத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. தாலூகா சப்ளை ஆபீசர் (வட்ட வழங்கல் அதிகாரி) அவர்களுடைய ஒரு மகன் கல்லூரி மாணவன், மர்மான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற ஓயப்பாட்டுடன் அந்த மரணத்தைப்பற்றி காவல் துறையின் சுவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்காக மாணவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லாம், கோரிக்கை எழுப்பினார்கள். இன்னும் அது கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அந்த வழக்கைப் பதிவு செய்தார்களா இல்லையா என்று கூட தெரியாது.

(நண்பகல் 12-00)

அதைப் போன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு போலீஸ்காரர் விபத்தில் இறந்துவிட்டார் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அந்த விபத்துக்குப் பின்னால் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அந்த போலீஸ்காரரை கொலை செய்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றுஇவ்வளவு சிறப்பாக பணியாற்றுகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தில் இப்படி எத்தனையோ கொலைகள், எத்தனையோ குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. கொலைகள், குற்றங்கள்

1984 மார்ச் 3(]

[திரு. டொ. விஜயராகவன்]

பெருகி வருவது ஒரு பக்கம். இவைகளில் காவல் துறையில் இருக்கிறவர்கள் அஜாக்கிரதையாக செயல்படுவதால், இந்தத் துறையில், 'இம்மாரலைசேஷன் பேக்டர்' என்று இங்கே குற்றஞ்சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னால், அம்பத்தூர்ப் பகுதியில், ஒரு கம்பெனியில் பணிபுரிகின்ற ஒரு செக்யூரிட்டி ஆபிசரின் குழந்தையை தண்ணீரிலே அழுக்கிக் கொன்றதாகக் கூட ஒரு செய்தியைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். சென்னை மாநகர மக்கள் குடிக்கின்ற அந்தத் தண்ணீரிலே, அந்தத் தண்ணீர் வரும் குழாயிலே இந்தக் குழந்தையின் பிணம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இதற்கு முன்னால் கூட, இது போன்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு பெண்ணுடைய எலும்புக்கூடு மட்டும் தான் அந்தக் குடிநீர் வருகின்ற இடத்திலே கண்டுபிடிக்கப் பட்டதாகச் சட்டமன்றத்திலே கூட விவாதப்பொருளாக வந்ததை நினைவுகூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனாலும் கூட, காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள், அரசாங்கத்திற்கும் பரிந்துரை செய்து, இப்படி திறந்துவைத்திருக்கக் கூடிய சென்னை மாநகரத்து மக்கள் குடித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய, தண்ணீரில் 2, 3 நாட்களாக பிணம் இருந்து, அதை சென்னை மாநகர மக்கள் மட்டும் குடித்தார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அதற்கு முன்னால், அழகிய நிலையில் ஒரு பெண்ணினுடைய எலும்புக்கூட்டை எடுத்ததாக ஒரு வரலாறு உள்ளது. அந்தக் குழாயைக் கூட மூடுவதற்கு இந்தச் சர்க்காரால் முடியவில்லை. இதுதான் இன்றைய நிலைமை. ஆனால் துரிதமாக வழக்குகளை முடிக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், 1980 ஆம் ஆண்டு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் நடைபெற்ற சில காரணங்களுக்காக, என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு சிறு சம்பவத்தை வைத்து வழக்குகள் பதிவு செய்திருந்தார்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு நீதிமன்றத்திற்குக் கொண்டு போய் 4 ஆண்டுகள் ஆயிற்று, காவல் துறையினுடைய அஜாக்கிரதையால் காவல் துறையினர் கொண்டுவரப்பட்ட சேர்க்க முடியாததன் காரணமாக அம்மாண்டிவளையில் 1980 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வழக்கு கூட இன்னும் முடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இதே போல இன்னும் எத்தனையோ காரியங்களைச் சொல்லமுடியும்.

காவல் துறையைப் பற்றி சொல்லவேண்டுமென்றால், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தேர்வு நடக்கவில்லை. இப்போது யார் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்? ஏட்டுகள் தான்—அவர்கள் அஷ்டஆப் சீனிய ரிட்டி முறையில் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஏட்டுக்கள்

[திரு. பொ. விஜயராவன்]

1984 மார்ச் 30]

அவர்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இல்லை என்று முழுக்கத் தெரிந்தவர்கள். அவர்கள் சட்டம்-ஒழுங்கைக் கடைபிடிக்கக் கூடிய முறையில் இல்லாதவர்கள். அவர்களை சரியான முறையில் பிரமோஷன் கொடுத்து எடுக்கவில்லை. அவர்கள் தற்காலிகமாக இன்றைக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவி வகித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி நிரந்தரமாக்கப்படாமல், என்றைக்குமேல் அதிகாரிகள் கருணையில்லாமல், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் தொப்பி போய், ஏட்டுத்தொப்பி வந்துவிடுமோ என்ற பிரஷரில், இவர்கள் எப்படி ஒழுங்கைக்காப்பாற்றி குற்றங்ளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும் என்பதை கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, காவலர்கள் போதாமை. 10,000 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுக்கு இல்லை என்று சொன்னது ஒரு பக்கம். இப்போது தேர்வுகள் நடைபெற்று விட்டன. தேர்வுகள் எல்லாம் முடிவுற்று, 4ஆம் தேதியில் கூட பரிட்சை எழுதிவிட்டார்கள். முடிவுகள் இன்னும் அறிவிக்கப்படவில்லை. என்பது ஒரு பக்கம்.

பல இடங்களில் காவல் நிலையங்களில் காவலர்களின் பற்றாக்குறை. காவலர்களின் பற்றாக்குறை அப்படி இருந்தாலும்கூட, ஒரு வழக்கு, ஒரு பிரச்சினை காரணமாக, அதிலும் குறிப்பாக என்னுடைய மாவட்டம் மலையோரப் பகுதி. அப்படிப்பட்ட என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கக் கூடிய பல இடங்களில் போய் ஒரு காரியத்தைச் சொன்னால் அவர்கள் உடனடியாக அதை விசாரிப்பதற்கான வாகன வசதி கிடையாது. சரி, உடனடியாக தொடர்பு கொள்வதற்கான டெலிபோன் வசதி கிடையாது. புதிதாக மித்திரவளையிலே இன்றைக்கு ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கும் டெலிபோன் வசதி கிடையாது. இன்னொன்று, இந்த மாவட்டத்தில், பல இடங்களில், பல ஆண்டுக் காலமாக அவுட்-போஸ்டாக இருக்கக்கூடிய இடங்களை, போலீஸ் ஸ்டேசன்களாக மாற்றவேண்டும் என்ற கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வந்தாலும்கூட, அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு, கண்ணுமாழியில் இருக்கக்கூடிய, ஆசாரி பள்ளத்திலே இருக்கக்கூடிய, கொத்திக்கோடு குமாரபுரத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த அவுட்-போஸ்ட்கள் உடனடியாக காவல் நிலையங்களாக மாற்றப்படவேண்டும். அதேபோல் இப்போது புதியதாக ககுங்கல்லில் ஒரு காவல் நிலையம் தொடங்கப்பட்டு, இப்போது அங்கே போதிம யகாவலர்கள் கிடையாது. போதிய கான்ஸ்டபிள்கள் கிடையாது அங்கே போதிய காவலர்கள் இல்லாததன் காரணமாக பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள் சரியான முறையில் கண்டுபிடிக்கப்படாத நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கத்தினுடைய ஒட்டுமொத்தமான அணுகுமுறை ஒரு பக்கம், அரசாங்கத்தின் அணுகுமுறையாலே, காவலர்கள்

1980 மார்ச் 30 (திரு. பொ. விஜயராகவன்)

பாதிக்கப்பட்டது ஒரு பக்கம், இப்படி இருக்கிறது. இன்னொன்று, காவலர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், சரியான முறையிலே இல்லாததினால், இருக்கின்ற வரையில் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்வோம், டெற்றுக் கொள்வோம் என்ற அளவிலே தான், இன்றைக்கு கிராமங்களில் உள்ள காவல் நிலையங்கள் செயல்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. ஒருவன் ஒரு வழக்கைக் கொண்டு வந்தால், ஒரு புகார் கொண்டு வந்தால், அதில், வாதி, பிரதிவாதி, ஆகியவர்களில் யார் அதிகமான அளவிற்குப் பணம் கொடுக்கமுடியுமோ யாருக்கு அதிகமான அளவிற்கு பணம் கொடுப்பதற்கான வசதிகள் இருக்கிறதோ, அவர்களுக்குத்தான் நீதி கிடைக்கிறதேயல்லாமல், உண்மையிலேயே குற்றவாளி தண்டிக்கப்படுவதில்லை. இது எங்கே போய் நிற்கும்? ஏற்கனவே காவல் நிலையத்தில் இருக்கும் காவலர்கள், காவல்துறை, ஒரு டிமாரலைஸ்டு போர்சாக வருகிறது என்பது மட்டுமல்ல. மக்கள் கூட காவல்துறையை எதிர்த்து புரட்சி செய்கின்ற அளவிற்கு.....

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் விஜயராகவன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, காவல்துறை அலுவலகங்களில் சென்று வழக்கு பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று மக்கள் செல்லுகின்ற நேரத்தில், யார் கூடுதலாக பணம் கொடுத்தார்களோ, அவர்களுடைய வழக்கை மட்டும்தான் பதிவு செய்ததாகச் சொல்கிறார்கள். உறுப்பினர் அவர்கள் எந்த ஆதாரத்தோடு இதைப் பேசுகிறார்கள்? எந்த வழக்கிற்கு யார் பணம் கொடுத்தார்கள்? என்பதை தயவுசெய்து குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியுமா? என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே. I can give umpteenth number of cases. If you want I will give a list of it. ஆயிரக்கணக்கானவற்றைச் சொல்லமுடியும். ஒன்றல்ல. (குறுக்கீடு) இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த மன்றத்திற்கு நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் * * *

* * * (குறுக்கீடு). இதுபோன்று எத்தனையோ ஆதாரங்களை வேண்டுமானால் கூட கொடுக்க முடியும்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஆதாரம் இல்லாத குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்கிறார்கள் * * * ஆகவே அவர்கள் பேசியதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ் அகற்றப் பெற்றன.

பேரவைத் துணைத் தலைவர்) [1984. மார்ச் 30]

திரு. என். சங்கரய்யா ஏற்கனவே நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகையில் தோழர் உமாநாத் அவர்கள் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதெல்லாம் ரிக்கார்டுகளிலே இருக்கிறது. ஏற்கனவே பேசி பதில் அளிக்கப்பட்ட விஷயந்தான் இது. (கூச்சல்-குழப்பம்)

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏன் இவ்வளவு பேரும் எழுந்து நிற்றிறீர்கள்? உட்காருங்கள் இங்கே சாதாரணமாக அன்-பார்லியமெண்ட்டரி என்ற முறையில் வரும் வார்த்தைகள் மட்டுமல்ல; நம்முடைய விதிகளுக்கு முரணாகப் பேசப் பெறுபவைகளும் கூட நீக்கப்பெறுகின்றன போதிய ஆதாரமின்றி சொல்லப்பெற்ற அந்த வார்த்தைகள் நீக்கப் பெற்றன. (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ஒன்றுமே பச வேண்டாம் என்றால் எதைப் பேசுவது?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எதையுமே பேசக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. கையிலே ஆதாரம் இல்லாமல் குற்றச்சாட்டுகளைப் பேசக்கூடாது. ஆதாரம் இருந்தால், அனுமதி பெற்றுக் கொண்டு பேசலாம். (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அவர் பெயரைச் சொல்லவில்லை, யாரைப் பற்றியும் குற்றச்சாட்டாகவும் சொல்லவில்லை,...

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். * * * என்று சொன்னால் அதிலிருந்து புரியாதா? * * * அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : உமாநாத் அவர்கள் ஏற்கனவே இது பற்றி பேசியிருக்கிறார். அது ரிக்கார்ட்டிலே இருக்கிறது. அதைத்தான் இவரும் பேசியிருக்கிறார்.

*க மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

திரு. பொ. விஜயராகவன் : அப்படிச் சொல்வதிலே எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் இதுபோன்ற கருத்து நிலவுகிறது என்பதைத்தான் இந்த அவைக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படிப்பட்ட கருத்து ஒன்றும் நிலவ வில்லை.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆக, இது போன்ற சூழ்நிலைகள் இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருப்பதற்கு நம்முடைய அரசினுடைய தவறான அணுகு முறை தான் காரணம். குறிப்பாக சாவல்துறையினிடையே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற இத்தகைய மோசமான சூழ்நிலைகளுக்கு காரண கர்த்தாவாக இருப்பது நம்முடைய அரசினுடைய அணுகுமுறைதான் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த அணுகு முறையின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு பல அவலமான காரியங்கள் தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விசாரணைக் கைதிகளை அதிக நாட்களுக்கு லாக்அப்பிலே வைத்திருப்பது, சட்டத்திற்கு விரோதமாக அவர்களை அழைத்துச் சென்று சாவலிலே வைத்திருப்பது; சார்ச் ஷீட் கூடப் போடாமல் விசாரணைக் கைதிகளை லாக்-அப் சிறையிலே வைத்திருப்பது; லாக்அப்பிலே இருப்பவர்கள் மரணம் அடைவது போன்ற இவைகளில் தமிழ் நாடு முதலிடம் வகிக்கின்ற சூழ்நிலை இருப்பது நமக்கெல்லாம் நல்ல பெயரைத் தராது. ஒரு காலத்தில் தமிழகத்தினுடைய சாவல் துறை என்று சொன்னால், அகில இந்தியா முழுவதற்கும், இந்தியாவினுடைய எல்லாப் பகுதிகளும் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு இருந்தது. அதைப்போன்ற நிலைமை வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எடுத்துச் சொன்னேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல. ஆகவே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற இரண்டு சந்தேகத்திற்கு இடமான மரணங்களைப் பற்றி அரசாங்கம் விசாரணை செய்து, ஒரு அறிக்கையை இந்த மன்றத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக, நன்றி கூறி அமைகிறேன். நன்றி வணக்கம்.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாவல்துறை மானியத்தின் மீது பேசுவதற்காக வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக, நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சாவல் துறை இயங்குகின்ற விதத்தை மக்கள் நல்ல முறையிலே ஆதரித்தாலும், எதிர்க் கட்சியைச்

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

சேர்ந்தவர்கள் கடுமையாக விமர்சனம் செய்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஜனநாயக நாட்டிலே அமைவது என்பது இயற்கை. அந்த முறையிலே ஏதாவது தவறு இருந்தால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சுட்டிக் காட்டுவதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. ஆனால் உண்மையே இல்லாமல், ஆதாரமே இல்லாமல் குற்றச்சாட்டுகளை சாவல் துறையினர் மீது சுமத்துகிறபோது தான் நமக்கு வருத்தம் ஏற்படுகிறது. ஆனாலும், சாவல் துறை இன்னமும் நல்ல முறையிலே செயல்படுவதற்கு ஏற்ற கருத்துக்களை அவர்கள் சொன்னால், உண்மையிலேயே அந்தக் கருத்துக்களை வரவேற்போம்.

ஆனாலும் எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்த அளவிலே தமிழ் நாட்டிலே இந்த அரசு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், பதவி பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பின்னால், எந்த அளவு ஒத்துழைப்போடு செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இங்கே கேள்விக்குறியாக இருக்கிறது. 1977க்குப் பின்னால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்திய போராட்டங்கள் இங்கே எத்தனையோ உண்டு என்பதைத் தான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் எங்கே பார்த்தாலும் ஊர்வலங்கள், அதேபோல அடிக்கடி போராட்டங்கள். அது மட்டும் அல்ல, எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அரசை எதிர்த்து அவர்கள் ஊர்வலங்களை நடத்தச் செய்து, தூண்டி விட்டு இந்த அரசிற்கு எதிராக திட்டமிட்டு பல்வேறு விதமான போராட்டங்களை எல்லாம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு எப்படிச் சமாளித்தது? 1977க்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எப்படி எதிர்க்கட்சியினரை இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்கு வோம் என்று சொன்னார்களோ, அப்படி இரும்புக் கரம் கொண்டு ஒடுக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இரும்புக்கரம் என்ற சொல்லை இந்த ஆட்சியிலே உள்ள காவல் துறைக்கு இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல எதிர்க்கட்சி சார்பிலே நடத்தப்படுகிற ஊர்வலங்கள் இன்னும் பல காரியங்களுக்கு தேவையான பாதுகாப்பை தான் இந்த ஆட்சி காவல் துறையின் மூலமாக கொடுத்து வந்திருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டுக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் சரி, எப்படி சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் இந்த அரசுக்கு எந்த வகையிலே கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்தலாம் என்றுதான் எதிர்க்கட்சிகள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1984 மார்ச் 30] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

மதுரையிலே மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்களுக்கும் காவல் துறையினருக்கும் தகராறு ஏற்பட்டபோது **

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, (குறுக்கீடுகள்) **.

கமிஷன் விசாரணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. **

என்று சொல்வது அதற்கு எப்படி பொருத்தமாக இருக்கும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விசாரணைக் கமிஷன் முன்பு இருக்கிற பிரச்சினையைப் பற்றி பேசத் தேவையில்லை. அது அவைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்பெறுகிறது.

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பிரச்சனைக்கு உள்ளாக நான் செல்லவில்லை. இந்த அரசுக்கு எந்தப் பிரச்சனை ஏற்பட்டாலும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : எல்லா சமயங்களிலும் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் வரும்போது, வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கக்கூடிய, அல்லது விசாரணையில் இருக்கக் கூடிய ஒன்றைப் பற்றி சந்தேகப்படும்படியாகவோ, சூசகமாகவோ கூட வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்று ஒரு முறையை நாம் வைத்திருக்கிறோம். ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வேறு பிரச்சனைக்குப் போகலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மிகவும் முக்கியமான பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், நம்முடைய கோட்டையிலே பறக்கிற தேசியக் கொடி பாதிக்கப்பட்டதிலே பறந்துக் கொண்டிருக்கிறதே என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : Guinea நாட்டு அதிபர் மறைந்துவிட்டார். இன்றைக்கு அடக்கம் செய்கிறார்கள். அதனால் அரைக்கம்பத்தில் பறக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் இயங்குகின்ற காவல் துறை மிக சிறப்பாக செயல்படுகிறது. பலவிடங்களில் நடைபெறுகின்ற குற்றங்களை எல்லாம் தமிழக காவல்துறையினர்

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

குறிப்பாக நாட்டையே, உலுக்குகின்ற அளவில் அதிர்ச்சி தரக் கூடிய பல சம்பவங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் இத்தனை மணிக்குள் இல்லை என்றால் இத்தனை நாட்களுக்குள் என்று சொல்லுகின்ற அளவில் வெகு வேகமாக வீழ்க்குகளை கண்டுபிடிக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை, எடுத்துக் கொண்டால் கூட அங்கே குமரகோயில் என்ற கோயில் இருக்கிறது. அங்கே பணியில் இருந்த ஒரு காவலர் கொலை செய்யப்பட்டு யாருமே கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவில் இருந்த ஒரு நேரத்தில், காவல்துறை மிக சாமர்த்தியமாக அந்த கொலைகாரனை கண்டுபிடித்து அவனுக்கு நீதி மன்றத்தின் மூலமாக ஆயுள் தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்து இருக்கிறார்கள், என்று சொன்னால் தமிழக காவல்துறையை உள்ளபடியே நான் பாராட்டிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இந்த அளவுக்கு வெகு வேகமாக செயல்படுகின்ற தமிழக அரசின் காவல்துறையை குறை சொல்வது நான் உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிகள் அவர்கள் மேல் துணிக்கின்ற கருத்துக்கள் நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததாக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியாவில் மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற பல்வேறு சம்பவங்களை நினைக்கும்போது நான் அதை சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. வெளி மாநிலங்களில் நடைபெறுகின்ற சம்பவங்களை நான்கூறும் இரண்டு உதாரணமாக சுட்டிக்காட்டி தமிழக காவல்துறை எந்த அளவுக்கு சிறப்பாக செயல்படுகிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பம்பாயில் நேற்று நடைபெற்ற சம்பவங்களை நாம் பத்திரிகையில் செய்திகளாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். தினமலர் பத்திரிகையில் மிக விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். அந்த பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அங்கே பாதுகாப்பு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமூகத்திலே சமூகவிரோதிகள் செய்கின்ற குற்றங்களை மிக தைரியமாக எடுத்து எழுதிய பத்திரிகை ஆசிரியர் ஏ. எஸ். நாராயணன் என்பவரை அங்கே சொலை செய்திருக்கிறார்கள். எங்கே பம்பாயில்?

அதேபோல் பஞ்சாபில் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நிருபர் சந்தியசோ என்பவர் அங்கே குத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அதே போல் கர்நாடக மாநிலத்தில் தந்தி பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் சித்தாமேத் தக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல பீகாரை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள காவல் துறைக்கு போட்டியாக அங்கே பூமிசேனா இயக்கத்தினர் ஆயுத ஊர்வலம் வருகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. காவல் துறையினர் இருக்கின்ற எண்ணிக்கையை விட பிகாரில் அதைவிட

1984 மார்ச் 30] [திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

கூடுதலான எண்ணிக்கையில் தனி நபர்கள் வைத்து இருக்கின்ற பல்வேறு ஆயுத படைகள், தலைமை நிலையங்கள் அங்கே காவல் துறைக்கு சமமாக செயல்பட்டு, காவல்துறை மக்களுக்கு ஒரு நியாயமான நல்ல வழியில் கிடைக்காத முறையில் சூழப்பமான சூழ்நிலைகள் நாட்டில் பல்வேறு மாநிலங்களில் நடைபெறுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது போன்ற நிலைமைகள் பல்வேறு மாநிலங்களில் இருந்தாலும் அங்குள்ள காவல்துறை அதை சமாளிப்பதை விட இங்கே தமிழ் நாட்டில் உள்ள காவல்துறை எந்த அளவுக்கு தமிழ்நாட்டில் எந்தப் பிரச்சனையும் இல்லாத அளவுக்கு மக்கள் சுழுகமரக வாழ்கின்ற நல்ல சூழ்நிலை இந்தியாவில் தமிழகத்தில் மட்டும் தான் சிறப்பாகக் காவல் துறை செய்து வருகின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 6 கோடி மக்கள் இருக்கின்ற தமிழ்நாட்டில் 56 ஆயிரம் காவல்துறையினர் இந்த மக்களுடைய சட்டம், ஒழுங்கை கவனிக்கின்றார்கள் என்று சொன்னால் எந்த அளவுக்கு திறமையாக இந்தக் காவல்துறை செயல்படுகிறது என்பதற்கு இதுவே உதாரணம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். (மணியடிக் கப்பெற்றது) காவலர்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகத்தில் தான் இந்தியாவில் எந்த அரசும் கொடுக்காத சலுகைகளை எல்லாம் தமிழக அரசின் சார்பாக மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காவலர்களுக்கு மலிவு விலையில் அரிசி, பருப்பு போன்ற பொருட்களை எல்லாம் கொடுக்கின்ற ஒரே அரசு இந்தியாவில் இருக்கின்ற தமிழக அரசு என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோல தமிழக காவல்துறையில் தான் ஏராளமான பேர்களுக்கு பதவி உயர்வு கிடைக்கின்ற வகையில் மிக அருமையான சீர்திருத்தங்களை தமிழக முதல்வர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் இருக்கின்ற போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் முன்பு ஒரே ஒரு எஸ். ஐ. தான் இருப்பார். அவர்தான் எல்லாப் பணிகளையும் செய்வார். ஆனால் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அங்கே கிரைமுக்கு தனியாக ஒரு எஸ். ஐ. அதுபோல லா அண்டு ஆர்டருக்கு தனியாக ஒரு எஸ். ஐ. ஏற்படுத்திக் கொடுத்த பெருமை, மக்களுக்கு விரைவாக பணிகளை செய்வதற்கு ஏற்படுத்தித் தந்த பெருமை தமிழக முதலமைச்சர் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையே சாரும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்வோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. முத்துக்கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி 2 கோரிக்கைகளை மட்டும் வைத்து முடிக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் குறிப்பாக கன்னியாகுமரிக்கு தனியாக ஒரு டி. எஸ். பி. அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி சுற்றுலா மக்கள் ஏராளமாக வருகின்ற பகுதியாக இருப்பதால் அந்த கன்னியாகுமரிக்கு தனியாக ஒரு டி. எஸ். பி. அலுவலகம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போல அங்கே தீ அணைப்பு வாகனங்கள் இரண்டு இருக்கின்றன. 2 வாகனங்கள் செயல்படாமல் இருக்கின்றன. ஆகவே, தேவையான அளவுக்கு தீ அணைப்பு வாகனங்களை அங்கே கூடுதலாக செயல்பட அனுமதி தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது போல உட்கோட்ட நீதிமன்றம் தாலுக்கா அளவிலே செயல்படுகின்ற ஒரு நீதி மன்றம்.....(மணியடிக்கப் பெற்றது).

*திரு. ஏ சாதல் ஹம்து : மாண்புமிகு பேரவையின் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைக்குக் காவல் துறை மானியத்தின்மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் கட்சியின் சார்பாகப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது காவல் துறையைப் பற்றியும், அதன் சிறப்பான பணிகளைப் பற்றியும் பல்வேறு விதமான கருத்துக்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டன. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குக் காவல்துறை சிறப்பாகவும், போற்றத்தக்க வகையிலேயும் நடைபெறுவதாக இங்கே ஆளுங்கட்சி தரப்பில் பேசப்பட்டது. அப்படித்தான் இந்தக் காவல்துறை நடைபெற வேண்டும் என்பது என் முதல் ஆசை, உள்ளத்து ஆசை.

ஆனால், இப்படிச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் காவல்துறை எந்த அளவிற்கு நடைமுறையில் செயல்படுகிறது என்பது குறித்துப் பல்வேறு சம்பவங்கள் இந்த அவையிலேயே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டு பல்வேறு குற்றங்கள் சாட்டப்பட்டிருக்கிறது. காவல்துறையின் கொடுமைகளைப் பற்றியும், கெடுபிடுகளைப் பற்றியும், அராஜகத்தைப் பற்றியும் பல்வேறுவிதமான ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களைக் கடந்த மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளில் இந்த அவையிலே நாங்கள் வைத்து இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு இங்கே உள்ள ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானால் அதிகாரிகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கிப் பேசலாம். ஆனால் நாட்டு மக்கள் அதை நம்புவதற்குத் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால், காவல்துறையால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அதை

1984 மார்ச் 30] [திரு. ஏ சாகுல் ஹமீது]

நினைவில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். காவல்துறை நிதியாகச் செயல்பட வேண்டும். காவல்துறை நியாயமாகச் செயல்பட வேண்டும்; காவல்துறை பாரபட்சம் இல்லாத முறையிலே செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் ஆசை. காவல்துறை நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எங்களின் பேரவா.

ஆனால், நாட்டிலே நடக்கின்ற நடைமுறைகளைப் பார்க்கின்றபொழுது, காவல்துறை தொடுத்திருக்கின்ற வழக்குகளிலே பெரும்பகுதி பொய் கேசுகளாகத்தான் போடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கு ஆதாரமாக இன்றைக்கு எத்தனையோ பல்வேறு சம்பவங்கள் அதிகாரிகளுக்குமனுக்களின் மூலமாகத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படித் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தும், உரிய நடவடிக்கை அவைகளின் மீது எடுக்கப்படாத காரணத்தினால் தான் இன்றைக்குக் காவல்துறையின் பாரபட்ச நடவடிக்கைகளைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

லாக்கப்பில் எத்தனையோ கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன எத்தனையோ வழிப்பறிகள் நடந்திருக்கின்றன; காவல்துறையிலே ஒரு கேசைப் பிடித்தால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களை லாக்கப்பில் அடைக்கின்றார்கள் என்றால் அவர்கள் திரும்பி வருவார்களா என்ற சந்தேகம் இன்றைக்கு நாட்டு மக்களிடத்திலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால், காவல்துறையின் மீது இன்றைக்கு மக்கள் எந்த அளவிற்கு நம்பிக்கை இழந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதை நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், காவல்துறையில் எத்தனையோ அதிகாரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பழைய இரும்பு பட்டரை வியாபாரிகள், வெட்டிங் ஓர்க் பட்டரைகள் வாகனங்கள் பழுது பார்க்கும் பட்டரைகள் வைத்திருப்பவர்கள், டிங்கர் ஓர்க்ஷாப் வைத்திருப்பவர்கள் போன்ற இப்படிப்பட்ட சிறு சிறு வியாபாரிகள் காவல் துறையினிடத்தில் லைசென்ஸ் பெற வேண்டுமென்று மசோதா தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது. போக்குவரத்து இடையூறு, திருட்டுப் பொருள் வாங்குவதைத் தடுக்கும் அதிகாரம் காவல்துறைக்கு ஏற்கெனவே உள்ளது. இந்தக் கடைகளுக்கும் ஒரு லைசென்சைக் காவல்துறையிடம் வாங்க வேண்டுமென்று சுட்டுப்படுத்துகின்ற அதிகாரம் தேவையில்லாத ஒன்று. அதுமட்டும் அல்லாமல், அந்த பழைய இரும்புக் பட்டரைக் கடைகள், வெட்டிங் ஓர்க்ஷாப், டிங்கர் ஓர்க்ஷாப் போன்ற பட்டரை இடங்களில் பணியாற்றுகின்ற வேலைக்காரர்களின் போட்டோக்களைக்கூடக் கேட்கிறார்கள் என்று சொன்னால் தொழிலாளர்கள் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பதைத்தான் இது காட்டுகிறது. தொழிலாளர் போட்டோ பதிவேடு கடைபிடிக்க வற்புறுத்துவதாவது ரவுடிகளாக சமூக விரோதிகளாக இவர்களைக் கருதுவதாக இருக்கிறது.

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1984 மார்ச் 30]

அவர்கள் நடத்துகின்ற பட்டரைக்கு சிறுதொழில்கள் சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே லைசென்ஸ் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களிடம், அங்கு பணியாற்றுகின்றவர்களின் போட்டோக்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கட்டுப்படுத்துவது என்பதும் காவல் துறை லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டுமென்பதும் இலஞ்ச ஊழல் களுக்குத்தான் வழி வகுக்கும். இதனால் அங்கே உள்ள வியாபாரிகள் போலீசுக்குப் பயந்துகொண்டு வாழ்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த லைசென்ஸ் முறையையும் போட்டோபதிவேடு முறையையும் ரத்து செய்யக் கோருகிறேன்.

வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் எத்தனையோ முறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துவிட்டோம்., மைனாரிட்டி மக்களுக்கு வாய்ப்புக்கள் இல்லை என்று சொல்லிச் சொல்லி சலித்துவிட்டோம். நிச்சயமாக இந்த அரசின் மீது அது நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையை சிறுபான்மை சமுதாயம் இழந்திருக்கிறோம். இன்றைக்குக் கூட்டாச்சி பொறுப்பிலே, முஸ்லீம் லீக் பொறுப்பு ஏற்கின்ற வரையில் மைனாரிட்டி மக்களுக்குரிய உரிமைகள் பாதுகாப்பு இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை நாங்கள் இழந்து விட்டோம். இதைப்பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்து, சலித்து விட்டோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறுபான்மையான முஸ்லீம் மக்கள் ஜமாத்துக்கள் வைத்து தங்கள் சமுதாயப் பணிகளைச் செய்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். யாரோ ஓரிருவர் கம்பிளெயின்ட் கொடுத்தால், அந்த ஜமாத்தை சேர்ந்தவர்களைப் போலீசார் அழைத்து, பேசக்கூடாத. வார்த்தைகளையெல்லாம் பேசி அவமானப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் மீது குற்றம் இருந்தால் அதைப்பற்றி விசாரணை செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் குற்றமில்லாதவர்களை—ஜமாத்தையே அழைத்து அவமானப்படுத்துகின்ற நிலையை எண்ணி முஸ்லீம் மக்கள் பல்வேறு இடங்களில் வருத்தப்படுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையைப் பற்றி மொத்தத்திலே எடுத்துக்கொண்டால், சாவல்துறையினால் சட்டம் ஒழுங்குகள் வேறுவிதமாகப் துஷ்பிரயோகமாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. குண்டா ஆக்ட் என்பது இன்றைக்குத் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அரசு எத்தனையோ கறுப்புச் சட்டங்களைப் போட்டு, அதனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்தையும், விவசாயக் கூலிகளையும் படாத பாடு படுத்துகின்றது இந்தப் போலீஸ் துறை என்பதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக் கூடாது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

காவல்துறை பணிகள் சிறப்பாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எதிர்க்கட்சிகளாக இருக்கின்ற எங்களுடைய ஆசையும் விருப்பமும் ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டு நடப்பு அவ்வாறு இல்லை. காவல்துறையில் இலஞ்ச வழல் இருக்கின்றது என்று நாங்கள் சொல்கிறோம்; அவ்வாறு இல்லை என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள். ஆனால் நாட்டு மக்கள், படித்த மக்கள் அறிவார்கள். யார் மூலம், எப்படிக் கொடுத்தது? கிறார்கள் என்பது நாட்டு மக்களுக்குத் தெரியும். அந்த பகுதி மக்களுக்கு தெரியும். அதன் விளைவை வருங்காலம் தாமதமாக உணர்த்தும்.

(பிற்பகல் 12-30)

ஆக இன்றைக்கு காவல் துறையினால் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்ட சமுதாயம் அரிசன சமுதாயமும் முஸ்லீம் சமுதாயமும் தான் இன்றைக்கும் திண்டாமைச் சட்டம் இருக்கின்றது. அப்படி திண்டாமைச் சட்டம் இருந்தாலும் கூட அது சரியாக அமல் நடத்தப்படாத நிலைமை இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை வளர்ந்திருக்கின்றது. எனவே சட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அமுல்படுத்த தவறி விட்டிருக்கிறார்கள்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கூட கம்மாச்சேரி கிராமத்திலே இரு சமுதாயத்தினருக்கிடையே சோஷல் சண்டை நடந்தது. அப்படி சண்டை ஏற்பட்ட நிலைமையில் ஒரு சமுதாயத்தினர் மீது மட்டும் கேஸ் புக் பண்ணி இருக்கிறார்கள். அதன் சாரணமாக அந்த மக்கள் தினமும் சோர்ட்டுக்கு நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையைப் பார்க்க முடிகின்றது. ஆகவே காவல் துறை நல்ல முறையில் பாராபட்சமற்ற முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற இந்த ஆட்சியினை விரைவில் மாற்றக்கூடிய ஒரு துறையாக காவல் துறைதான் இருக்கின்றது. நாளைக்கு வாக்குச் சாவடிக்கு மக்கள் செல்கின்றபோது வாக்கு சீட்டை பெட்டியில் போடும் போது அங்கே எாக்கிச்சட்டை தான் சண்மூன் வரும். அதன் சாரணமாக இந்த ஆட்சி மாறும் என்பதைத் கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கோவைத்தம்பி : பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, தமிழக முதல்வர், எங்கள் இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற காவல் துறை, தீயணைப்புத்துறை, மதுவிலக்கு ஆயத்தீர்வைத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களை ஆளும் கட்சி சார்பாக இணைத்துக்கொள்கிறேன் என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது]

[1984 மார்ச் 30]

காவல்துறையை நெருப்பு என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொதுக்கூட்டங்களிலே குறிப்பிடுவார்கள். எனவே நெருப்பைப் பயன்படுத்துவது போல காவல் துறையைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். அந்த நெருப்பிடம் நாம் நெருங்கினால் அந்த நெருப்பு நம்மை அழித்துவிடும்; நெருப்பை விட்டுவிட்டு வெகு தூரம் நாம் வீலகிச் சென்று விட்டால் குளிர் ஏற்படும். ஆகவே அந்த நெருப்பைப் பயன்படுத்தி எப்படி குளிர் சாய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு குளிர் சாய்வதற்குரிய வகையிலேதான் காவல் துறையை பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தத் துறையின் மீது கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது மனச்சாட்சியைக் கொஞ்சம் கீழே சமூக நலத்தை விட்டு பொய் சாட்சி சொல்கின்ற அளவுக்கு ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நான் விரும்பவில்லை என்பதை இங்கே பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சர்நாட்சத்திலே இருந்த போலீஸ் நன்றாக இருந்தது; இப்போது சர்நாட்சத்தில் இருக்கின்ற போலீஸ் மோசமாக இருக்கின்றது. 1971-லே சித்தார்த்த சங்கரே முதலமைச்சராக இருந்தபோது போலீஸ் துறை கசந்தது; இப்போது அந்தப் போலீஸ் துறை இனிக்கின்றது; இப்படி எல்லாம் மனச்சாட்சிக்குப் பயப்படாமல் தனிப்பட்ட முறையில் பொய்சாட்சி சொல்கின்ற நிலைமை இல்லாமல் மனச்சாட்சிக்குப் பயந்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது நல்லது என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் இங்கே சொல்ல விழைகிறேன்.

எங்களைப் பற்றிப் பேசுகின்றபோது முஸ்லீம் லீக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் ஏதோ காவல் துறை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியில்தான் புதிதாக உலகத்திலேயே இல்லாத அளவில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதுபோல் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியைப்பார்க் கிறோம். இவர்கள் எல்லாம் ஏதோ மகாத்மா போலவும், அனைந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏதோ பாவ ஆத்மா போலவும் அப்படி பாவ ஆத்மாவின் ஆட்சி நடைபெறுவது போலவும் ஒரு தோற்றத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற காட்சியை நாம் இங்கே பார்க்கிறோம்.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

ஜனநாயகத்திலே மனிதனுக்கு மிகப் பெரிய தோல்வி ஏற்படுகின்றபோது அந்த மிகப் பெரிய தோல்வியை தனிமனிதன் தாங்கிக் கொள்ள முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும்போது அவனைச் சுற்றி இருக்கின்ற மக்கள் மத்தியில் ஒரு விரக்தி ஏற்படுகின்றபோது அந்த விரக்தி காரணமாகக் கூட இந்த நாட்டிலே சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு ஆகியவை கெடக்கூடிய வாய்ப்பு உருவாகலாம் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் காவல் துறை மிகவும் கம்பீரமாக இருக்கின்றது, மிக மிகச் சிறப்பாக இருக்கின்றது, அதில் குற்றமே இல்லை, எனவே குற்றம் சொல்வது யார் என்ற கேள்வியை நான் கேட்க விரும்பவில்லை. அந்தக் கேள்வியைக் கேட்க விரும்பவில்லை என்று சொன்னாலும், இன்றைக்கு இந்தியாவில் மற்ற இடங்களில் இருக்கின்ற காவல் துறையை விட தமிழகக் காவல் துறை செவ்வனே உண்மையாகப் பாடுபடுகின்றது என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனவே தனி மனிதனுடைய சுதந்திரமானாலும், சமுதாயத்தினுடைய சுதந்திரமானாலும், கிராம சுதந்திரமானாலும் தமிழ்நாட்டில் மிகவும் நிம்மதியான சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்று முன்தினம் பேசிய மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதோ தொழிலாளர் போராட்டத்திற்கும், தொழிலாளர் வர்க்க போராட்டத்திற்கும் விரோதத்தனமாக ஒரு போலீஸ் துறையை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பயன்படுத்தி மிகக் கம்பீரமாக இருக்கின்றது என்பதுபோல் சொன்னார்கள். தொழிலாளியினுடைய குரல் வளையை நெறுக்கின்ற அளவுக்குத் தமிழகத்தினுடைய அரசு இருக்கிறது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவருடைய அரசு ஒரு போலீஸ் முறையை எழுப்பி, தொழிலாளர்களுடைய சோரிகைகளை மறைக்க முயற்சிக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த முயற்சி வீண் வேலை என்பதைத்தான் நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன் போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நடந்து முடிந்துபோன காலகட்டங்களில் என்று சொல்கிறார்களே, பொய் வழக்குகள் என்று சொல்கிறார்களே, ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்களே வழக்குமன்றத்தில் நிற்கிறார்களே என்று சொன்னால், இந்தத் தடையம் கூட கடந்த கால ஆட்சியில் இல்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொய் வழக்குகள் என்று சொல்கின்ற இவர்கள் ஆண்ட கால கட்டங்களில் அந்த வழக்குகளே இல்லாமல் சமாதியில் அனைத்திந்திய அண்ணாதி.மு.கழகத் தொண்டர்களைத் தூக்கி கீழே போட்டுவிட்டு

[திரு. கோவைத்தம்பி]

[1984 மார்ச் 30]

ஆட்களே இல்லாமல் செய்த காட்சியை எல்லாம் தமிழகத் துல் நாம் பார்த்தோம். அந்த நிலைமையில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. இல்லை என்பதை நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஜாதிக்கலவரம் உருவாகிறது என்று சொல்கிறார்கள். யார் அந்த ஜாதிக்கலவரத்தைத் தூண்டுவது? இன்று கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த, தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர் உயர்திரு இராமலிங்கம் அவர்கள் பேசினார்கள். என்று சொல்கிறார்கள் என்றால்

* * * * *

இதே சட்டமன்றத்திற்கு உள்ளே நின்று கொண்டு தமிழக மக்கள் மத்தியில் ஜாதிக்கலவரத்தைத் தூண்டுவதற்கு வாதாடுவதாகத்தான் அந்தப் பேச்சு இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பேச்சை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்றும் நான் பணிவோடு விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* * * * *

என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நிரூபிக்கத் தயாராக இருந்தால் இந்தச் சட்டமன்றம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் ஆளுங்கட்சியாக இருக்கின்ற நாங்கள், எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். மறைமுகமாக ஜாதிக்கலவரங்களைத் தூண்டுவது, ஆட்சி இழப்பில், விவரம் இல்லாத ஒரு சூழ்நிலையை நாட்டு மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி விரக்தி அடைந்து போவது, அந்தக் கலவரங்களைத் தூண்டி விட்டு போலீஸ் கலவரத்தை அடக்கவில்லை என்று சொல்வது எந்த விதத்தில் ஜனநாயகத்தில் நியாயம் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் காவல்நிலையங்களில், லாக் அப்பில் அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியில் அதிகம் பேர்கள் சாகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சாவதைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக இல்லை. எந்த உயிர் போனாலும், அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே இருந்தாலும், மனிதாபிமான உள்ள அத்தனைபேரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு மீது அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்கின்ற மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினர் நேற்றைய செவ்வாய்க்கிழமை என்ன நடந்தது என்பதைத் தாங்கள் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். என்ன நடந்தது மேற்குவங்காளத்தில் என்று பார்க்கும்போது அனைத்திந்திய அண்ணா

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைகிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

தி.மு.க. அரசு பற்றி சொல்வது நியாயமான குற்றச்சாட்டா என்பதைத்தான் மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். போன் செஷ்வாய்க்கிழமை வங்காளத்திலே, துறைமுகத்திலே ஒரு தகராறு நடக்கிறது. டெப்பெட்டி கமிஷனர் மேத்தா தன்னுடைய செக்யூரிட்டி ஆபீசர்களோடு போன போது, அந்தத் தகராறில் கொல்லப்படுகிறார். அது சம்பந்தமாக மியான் என்பவரைக் கைது செய்து மாண்புமிகு ஜோதி பாசு அரசு மேற்கு வங்காளத்திலே விசாரிக்கிறது. 24 மணி நேரத்தில் அந்த மியான் என்பவர் இறந்து போகிறார். டாக்டர்கள் பிரேதப் பரிசோதனை நடத்துகிறார்கள், இரத்தக் காயங்கள் உடம்பிலே இருக்கின்றன என்று டாக்டர்கள் தீர்ப்பு சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஜோதி பாசு அரசு மோசமான அரசு என்று கூறுவதா? இதை மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றி முதலமைச்சர் அதிர்ச்சி தெரிவித்து இருக்கிறார். அதனுடைய போஸ்ட் மார்ட்டம் அறிக்கை வந்த தற்குப் பிறகு தான் ஜுடிஷியல் என்கொயரி பற்றி தீர்மானிக்க முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, அவ்வாறு அப்படிப்பட்ட ஒரு சம்பவம் நடந்ததற்கு முதலமைச்சர் உடனடியாக அதிர்ச்சி தெரிவித்து அது சம்பந்தமான நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார் என்பதை அந்த ஆட்சியினுடைய அணுகுமுறையைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது.

திரு. கோவைத்தம்பி : ஏதோ அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. அரசு இந்தச் சம்பவங்களுக்கெல்லாம் சந்தோஷப்பட்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாடுவது போலவும் மாண்புமிகு ஜோதி பாசு அரசு முதலமைச்சர் இதற்குச் சங்கடமும் அனுதாபமும் தெரிவிப்பது போலவும் மாண்புமிகு மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய தலைவர் கூறுவதற்கு கொஞ்சம் எங்களையும் சிந்தித்துப் பாருங்கள் என்றுதான் நான் பணிவோடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த அளவு என்றும் தொழிலாளர்கள் விரோத அரசு அல்ல; தொழிலாளர்களுடைய உரிமைகளை காக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு நடக்கின்ற எந்தப் போராட்டத்தையும் நசுக்குகின்ற அரசு அல்ல. அதற்காகக் காவல் துறையை

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு மன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மற்ற மாநிலங்களில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, தமிழகத்திலும் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. எனவே, அது சரி என்பது தான் உங்கள் வாதமா?

[1984 மார்ச் 10]

திரு. கோவைத்தம்பி : தவறுகள் நடைபெறுவது மற்ற மாநிலங்களில் நடைபெறுகிறது, அதனால் தான் தமிழகத்தில் நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆரம்பத்தில் நான் சொன்னேன், மனசாட்சியை கீழே இறக்கிவிட்டு பொய்ச்சாட்சி சொல்கின்ற அளவுக்கு பேச்சுக்களைப் பேச வேண்டாம். தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற காவல் துறை, ஏதோ ஒரு பத்திரிகை எழுதியதற்காக, ஒரு பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு அடுத்த வரிசையில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர். ** **

என்று சொல்கிறார்கள். இதே பேச்சு தமிழக சட்டமன்றத்தில் சொல்லப்படுமானால்

திரு. என். சங்கரய்யா : ஏற்கனவே அதை நீக்கியாகி விட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த ஒரு வாசகத்தை மட்டும் நீக்குகிறேன். காலையிலே திரு. இராமலிங்கம்** * * *
என்று பேசியதை நீக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர் கேட்டார்கள். அந்த வரியும் நீக்கப்படுகிறது.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : நான் தவறாகச் சொல்லி இருந்தால் நீக்குங்கள். நான் ** **
என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கடைநிலை ஊழியர்களுக்குக் கூட

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அடையெல்லாம் நீக்கியாயிற்று.

(பிற்பகல் 12-40).

திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதை நீங்கள் நீக்குவதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் மறுப்பு சொல்லவில்லை. மக்கள் மன்றத்திற்கு இது தெரியாவிட்டாலும், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், புதிய உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், இந்தியாவின் ஜனநாயகத்திலே தமிழக அரசை எப்படி தவறாக அடையாளம் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அகில உலகத்திற்கும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்று தான் அந்தப் புதிய உறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற நண்பர்களுக்கு பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய சூழ்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ் அகற்றப்பெற்றது.

1984 மார்ச் 30]

[திரு. கோவைத்தம்பி]

நிலையில் தமிழ் சமுதாயம், திராவிட சமுதாயம் என்று பிரிவினை உணர்வை ஏற்படுத்துவதைப் போல, அதிலே முஸ்லீம் உறவை தனியாக பிரித்துப் பார்ப்பதைப் போல அரசியலில் செல்வாக்கு அற்றவர்கள், தங்களை மீண்டும் மக்கள் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள் என்று விரக்தி அடைந்தவர்கள் வேகமாக நாட்டிலே சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் கெடுக்கிற விதத்தில் பேசி வருகிறார்கள் என்பதை காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின்படி இந்த மன்றத்தில் உங்கள் சார்பாக தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் காவல் துறையில் மிக நவீனமான முறைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைமை மருத்துவமனைகளில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஒரு காவல் நிலையத்தை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு பெரு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் தலைமை மருத்துவமனையில் காவல் நிலையம் இருந்தால் தான் அடிதடி தகராறு அல்லது மற்றைய தகராறுகள் ஏற்பட்டால் அந்தத் தகராறுகளுக்கு தீர்வு காணக் கூடிய சூழ்நிலை வேகமாக ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதோடு இன்றைய தீயணைப்புத் துறையிலும் நவீன கருவிகளை மேலை நாடுகளைப் போல புழுத்தி தீயணைப்பு முறைகளில் முயற்சி செய்து வெற்றிகரமாகப் பணிகளைச் செய்வதற்கு, முழு முயற்சி எடுத்துக் கொள்வதற்கு, ஆக்கப் பூர்வமான நடவடிக்கைகளில் தமிழக அரசு இந்தத் துறையில் ஈடுபட்டிருப்பதை நான் மனமார பாராட்டுகிறேன். அவற்றை மேலும் வேகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பொள்ளாச்சியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் இருக்கிறது. ஆனால் ஆணைமலை என்ற பெரிய ஊர் அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. இடையில் ஒரு ரெயில்வே கேட் இருக்கிறதால் தீயணைப்பு முயற்சிகள் தடுக்கப்படுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பெரிய பகுதியான அந்த ஆணைமலையில் பல நேரங்களில் தீ விபத்தால் பெருத்த சேதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஆணைமலையில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. பாரமலை : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1984-85 ஆம் ஆண்டுக்கான காவல் துறை மானியத்தின் மீது ஒரு சில கசுத்துக்களைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டில் காவல் துறை நாம் இன்றைக்கும் சொல்லிக்

[திரு. க. பாரமலை] [1984 மார்ச் 30]

கொண்டு இருப்பதைப் போல திறமைக்குப் பெயர் பெற்ற காவல் துறை. இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே அதற்கு ஒரு சிறப்பான இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. குறிப்பாக சமீப காலங்களில் கூட தமிழகத்தில் களவு போன சிலைகளை அமெரிக்காவுக்கும், பிரிட்டனுக்கும் சென்று கூட கைப்பற்றிக் கொண்டு வருகிற அளவிற்கு அந்தத் துறை மிகத் திறமையாகச் செயல்படுகிறது என்று சொன்னால் அதற்கு நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வகையில் அந்தத் துறை பல்வேறு வகைகளில் முன்னணியில் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.)

குறிப்பாக செய்தித் தொடர்பாளராலும் அல்லது அறிவியல் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி குற்றங்களைப் பிறப்பிப்பது ஆனாலும் பல்வேறு துறைகளில் நவீனப்படுத்தும் முயற்சியில் இந்தத் துறை தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் ஒரு இடத்தில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. காவல் துறை திறம்பட செயலாற்றி பொது மக்களுக்கும் காவல் துறைக்கும் இடையே சுமுகமான உறவு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இது நூற்றுக்கு நூறு சரியானது. அப்படிப்பட்ட உறவுகள் சுமுகமான நிலை ஏற்பட வேண்டுமானால் காவல் துறை மீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வருவதற்கு காவல் துறையின் நடவடிக்கைகள் காரணமாக அமைய வேண்டும். குறிப்பாக தனிப்பட்டவர்களின் உரிமைக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பு காவல்துறை மூலம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை பொதுமக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் நிச்சயமாக அந்த உறவு வளர முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிற போது, 1982-83-ல் குற்ற எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் “தாராளமாகக் குற்றங்களைப் பதிவு செய்யவேண்டும்” என்ற அடிப்படையில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள குற்றங்களைப் பார்த்தால் அதிகமாக இருக்கிறது என்று அந்த எண்ணிக்கையில் இருந்து தெரிகிறது. குற்றங்களைத் தாராளமாகப் பதிவு செய்வது என்பது உண்மையிலேயே பொதுமக்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும். யார் புகார் கொடுத்தாலும், உடனே அந்தப் புகாரை பதிவு செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது. இருந்தாலும் கூட இன்னும் பல இடங்களில் சரியாக அது கடைபிடிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக பெட்டிஷன் என்கொயரி என்ற நிலையிலே மேல் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியாமல் விசாரிக்கப்படுமானால், கீழே பல தவறுகள் நடப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, தாராளமாக வழக்குகளைப் பதிவு செய்வது என்ற

1984 மார்ச் 30] [திரு. க. பாரமலை]

முறையில் யார் பெட்டிஷன் கொடுத்தாலும் அதைப் பதிவு செய்து, விசாரணைசெய்து தவறு இருந்தால் நீதிமன்றத்திற்கு எடுத்துச் செல்வது என்கிற முறையில் காவல் துறை பின்பற்றி மானால் காவல் துறையின் மீது ஒரு நல்ல நம்பிக்கை பொது மக்கள் மத்தியில் ஏற்படும். ஆகவே குற்றங்களைப் பற்றிய குறிப்பு 1982 மற்றும் 1983 ஆகியவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிற போது, புகார் செய்யப்பட்டவை 1982-ல் 34,680 ஆகவும் 1983-ல் 40,039 ஆகவும் இருக்கிறது. ஆனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவர்களைப் பொறுத்த அளவில் 1982-ல் 25,174 ஆகவும் 1983-ல் 26,209 ஆகவும் இருக்கிறது. குற்றக் கண்டுபிடிப்புகளின் விழுக்காடு 1982-ல் 72.5 ஆகவும் 1983-ல் 65.5 ஆகவும் இருக்கிறது. இப்படிக் குறைவாக இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி துறை சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியுரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை எந்த அளவுக்கு இங்கே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1976 ஆம் ஆண்டு மத்திய அரசு குடியுரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அனுப்பி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தமிழக அரசுக்கும் அது வந்தது. அதனுடைய அடிப்படையில் அதன் பிரிவு 15 உட்பிரிவு 6-ல் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மாநில அரசாங்கங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்பதிலே அந்தத் துறை கொஞ்சம் மெத்தனமாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே நான் கவலையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்த உட்பிரிவில் தீண்டாமையினால் ஏற்படுகிற விளைவுகளைக் கண்டறிந்து அவைகளைக் களைவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முனைப்பாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்குமானால் நிச்சயமாக அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்ததாகக் கருத முடியும்.

(பிற்பகல் 12-50)

அப்படி இந்த 'ட்ரவுட் ரோ ஏரியா'வைக் கண்டறிவதைப் போன்று 'அண்டச்சபிலிட்டி ப்ரோன் ஏரியா' வைக் கண்டறிந்து இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நடக்காமல் தவறு நடக்காமல் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இன்றைக்கு மதுரை மாவட்டத்தில் கருப்பம் பட்டி காட்டுராஜா போன்ற இளைஞர்கள் கொலை செய்யப்படுவதைத் தடுத்திருக்கலாம்.

[திரு. க. பாரமலை]

[1984 மார்ச் 30]

இன்றைக்கு கூட எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. அரிசன மாணவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை பற்றி வந்திருக்கிறது. அரிசன நல மானியத்தில் கூட இதுபற்றிச் சொன்னோம். சிவகங்கையில் ஒரு கல்லூரி மாணவன். அவன் ஒரு அரிசன மாணவன். மாணவர்கள் தேர்தலில் போட்டியிட்டான். தேர்தலில் போட்டியிட்டான் என்பதற்காக அவனை அடித்து, இன்றைக்கு மருத்துவமனையில் சேர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை மோசமாகியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சம்பவம் இன்று தான் நடக்கிறது என்று அல்ல, பல வருஷங்களாக அந்தக் கல்லூரியில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும் போது முன்கூட்டியே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி நடக்காமல் இருக்க காவல் துறை ஏன் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? இனிமேலாவது அந்த இடங்களைக் கண்டறிந்து, தயவுசெய்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாங்கள் தேர்தலில் போட்டியிடாமல் மற்றவர்களுக்கு ஒட்டு போட்டாலும் எங்களை அடிக்கிறார்கள்; நாங்களே போட்டியிட்டாலும் எங்களை அடிக்கிறார்கள். கண்ட இடத்தில் தாக்குகிறார்கள், துன்புறுத்துகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட தேர்தல் இல்லாமல் இருப்பதுதான் எங்களுக்கு நல்லது என்று எனக்கு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்து, இப்படிப்பட்ட கல்லூரிகளில் தேர்தல் இல்லாமல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பது பற்றி சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, குடிமையியல் பாதுகாப்புச் சட்டம் சம்பந்தமாக வழக்குகள் பதிவு செய்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு என்று ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இன்ஸ்பெக்டர்களை நியமித்திருக்கிறோம்: ஜீப் வழங்கி யிருக்கிறோம்; போதுமான ஸ்டாஃப் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனாலும் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை என்ன? இதுவரை வழக்குகள் போட்டார்கள்; எத்தனை வழக்குகளுக்கு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது; எத்தனை வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டன; எத்தனை வழக்குகளில் தண்டனை வழங்கப்பட்டது என்பன போன்ற விவரங்களை இந்த அறிக்கையில் கொடுத்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். நாங்கள் எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வசதியாக இருக்கும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட விவரங்கள் ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை.

1984 மார்ச் 30]

(திரு. ச. பாரமேஸ்வரன்)

இந்த நேரத்தில் ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை நகரிலே ஒரு முதல் வகுப்பு குற்றணியல் நீதிமன்றம் இருக்கிறது. அதில் போடப்படுகிற வழக்குகளில் 98 சதவீதம் வழக்குகள் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. எதற்காக அப்படி தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது? புலன் விசாரணை செய்கிற அதிகாரிகள் மீது தவறு இருக்கிறதா? அல்லது சாட்சிகள் வரவில்லையா? என்ன காரணம்? ஏன் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு ஆய்வு நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த காவல் துறையைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பாக ஒரு சம்பவத்தை இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு காவல் நிலையத்தில் ஒரு இன்ஸ்பெக்டரால் துன்புறுத்தப்பட்ட ஒரு சப் இன்ஸ்பெக்டர், அந்த இடத்தைவிட்டு வேறு எங்காவது போக வேண்டுமென்று விரும்பினார். அவரை மாற்ற வேண்டுமென்று நான் உயர் அதிகாரியிடம் கேட்டபோது, அவர் சொன்னார். அவருடைய பர்சனல் ஃபைல் எல்லாம் பார்த்து, அவர் எந்தவிதமான குற்றமும் செய்யாதவராக இருந்தால், நன்னடத்தை உள்ளவராக இருந்தால், அவரை புலன்விசாரணைத் துறைக்கு எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று சொன்னார்.

நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்தத் துறைக்கு வருகின்றவர்கள் தவறு செய்யாதவர்களாக திறமையிக்க அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும். நாணயமான அதிகாரிகளாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள்தான் இந்தத் துறையிலே சிறப்பாக பணியாற்ற முடியும். அப்படிப்பட்டவர்கள் உத்தியோக உயர்வுக்கு சிறந்த தகுதி பெற்றவர்கள் என்று கருதப்பட வேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்கள் திறமையாக, நாணயமாகச் செயல்பட முடியும்.

அதோடு இந்த வழக்குகளை நடத்துகிறபோது அசாதாரண குழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக குடிமையியல் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குகளைப் போடும்போது தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஒருபுறமாகவும், தீண்டாமைக் குற்றம் புரிந்துவிட்டு, அவர்களுக்கு எதிராக வழக்காடுகிறவர்கள் ஒருபுறமாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் சம்பந்தமாக தவறு செய்த குற்றவாளிகள், புலன் விசாரணை செய்கின்ற அதிகாரிகள்,

(திரு. க. பாரமலை) [1984 மார்ச் 30]

நீதிமன்றத்தில் வழக்காடுகின்ற வழக்கறிஞர்கள் எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவராக இருந்தால், அந்த வழக்கு தோல்வியடைந்துவிட்டால், பொதுமக்களிடத்திலே அது சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தும். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட வழக்கிலே அரசாங்க வக்கீல்தான் வாதாட வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லாமல் தனிப்பட்ட வக்கீல்களை வைத்தும் கேஸ் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு 'பானல்' போட்டு, வருகின்ற வழக்குகளில் யார், யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்கின்ற தன்மையைப் பார்த்து, அந்த வழக்கின் நிலைமைக்கு ஏற்ப அந்தப் பானலில் இருக்கிற வழக்கறிஞர்களில் ஒருவரை தேர்ந்தெடுத்து, வழக்கை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

மேலும், இந்த அறிக்கையிலே ஒரு 'ரீசர்ச் அண்ட் அனலைஸ் ஸ்கீம் சாங்ஷன்' செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரிசன் நல மானியத்திலும் ஒரு 'எவாலுவேஷன் ஸ்கீம்' சொல்லப்பட்டிருந்தது. இந்த இரண்டும் ஒன்றுதானா என்பது தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்த ரீசர்ச் அண்ட் அனலைஸ் ஸ்கீமை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும். சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கம் செய்திருந்தாலும் கூட நடைமுறைப்படுத்தாமல் இருந்தார்கள். அப்படியில்லாமல் இந்த ஆண்டு நல்ல முறையில் நடைமுறைப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு சமூக கலவரங்கள் நடைபெறுகின்ற பகுதிகளில் இருக்கின்ற ஒவ்வொரு காவல் நிலையத்திற்கும் டெலிபோன் வசதிகளைப் பொருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறை ஆய்வாளர்களுக்கு இன்றைக்கு ஜீப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஒரு சம்பவத்தைப் பற்றிய தகவல் கிடைத்ததால் கூட, அவர்கள் உடனடியாக அங்கு போய்ச் சேர்வதற்கு, தனி யார் வாசனங்களையோ லாரிகளையோ தேட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு ஜீப் வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1981 ஆம் ஆண்டு ஒரு சமூக கலவரம் நடந்த இடத்தில், சில வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டன. சத்திரக்குடி என்ற இடத்தில் பல பேர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டு, அதிலே நூற்றுக்கு அதிகமான ஹரிஜன மக்கள் எதிரிகளாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே பல்வேறு கிராமங்களில் வசிக்கின்ற ஏழைகள் இருக்கிறார்கள்.

1984 மார்ச் 30]

(திரு. க. பாரமலை)

கள், அந்த வழக்குகள் இன்றைக்கு நீதி மன்றத்தில் இருக்கின்றன. அவர்கள் வாய்தாவிற்றாகக் கோட்டிற்குச் சென்று வருகிறார்கள். அன்றாடம் வேலை செய்யும் அந்த ஏழைகள் இப்படி 3, 4 வருடங்களாக நீதி மன்றத்திற்குச் செல்வது நியாயமாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட வழக்குகளை வாபஸ் பெறவேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியில் கட்டனூர் என்ற இடத்தில் ஒரு புறக் காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அதை காவல்நிலையமாக உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருச்சி மாவட்டம், முகிரியில் ஒரு ஃபையர் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது. அங்கே வண்டிகள் கிடையாது. போதுமான கட்டிட வசதிகளும் கிடையாது. எனவே அது குறித்து உடனடியாக விசாரித்து நடவடிக்கை எடுத்து, வண்டிகள் வாங்குவதற்கும், கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நேற்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைச் சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கு பதவி உயர்வு கொடுத்து, உத்தரவிட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியினை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்த வரையில் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்களுக்காக சமூக அந்தஸ்து பெறுவதற்காக பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்ததற்காக நான் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு நிலையிலும், இந்த உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு வேண்டுமானால், என்னால் தனியான விவரங்களைக் கொடுக்க முடியும். ஆகவே உத்தியோக உயர்வைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில், அதிகமான அளவில் ஹரிஜன அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், இன்றைக்கு 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உத்தியோகம் நியமனங்கள் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். இந்த 18 சதவீதம், 18 சதவீத ஜனத்தொகை இருந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது, 1981 ஆம் ஆண்டு ஜனத்தொகைக் கணக்குகளைப் பார்த்தால், 19.45 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே இந்தச் சமுதாயத்திற்கு 20 சதவீத நியமனங்களை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, சொல்ல விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக — இந்த அவையிலுள்ள பல்வேறு நிரந்தரக் கமிட்டிகள் இருப்பதைப் போல, Legislature Committee on Scheduled Castes and Scheduled Tribes இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. க. பாரமலை)

[1984 மார்ச் 30]

பாராளுமன்றத்தில் இருப்பதைப் போலவும், மற்ற சில மாநிலங்களில் இருப்பதைப் போலவும், தமிழ்நாட்டு சட்டசபையிலும் Legislatur Committee on Scheduled Castes and Scheduled Tribes இருக்க வேண்டும். அது குறித்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திருமதி. ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். அதாவது, ஒவ்வோர் இடத்திலும் இந்தப் போலீஸ் நிலையங்கள் சீரோடும், சிறப்போடும் நடைபெற வேண்டுமென்றால், ஜனங்கள் அங்கங்கே கொடுக்கிறார்களே மகஜர்கள் - அந்த மகஜர்கள் எல்லாம் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அப்படி பதிவு செய்யப் பட்டவைகள் உண்மையிலேயே நியாயமாக உள்ளதா, சரியாக இருக்கிறதா என்று உணர்ந்து, கீழ உள்ள அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வார்களேயானால், மக்கள் மத்தியிலே அவர்கள் மீது ஒரு நல்லெண்ணம் ஏற்படும்.

1947-ஆம் ஆண்டு டில்லியிலே ஒரு மிகப் பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டது. அந்தச் சமயத்திலே அங்கே உள்ள போலீஸ் அதிகாரிகளால் அந்தக் கலகத்தை அடக்க முடியாமல், சென்னையிலிருந்து தமிழகத்திலிருந்து போலீஸ் வரவழைக்கப்பட்டு, அந்தக் கலகம் அடக்கி ஆளப்பட்டது. தமிழகப் போலீஸ் ஒரு சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமை மீண்டும் வரவேண்டும் என்று எங்களைப் போல் உள்ளவர்கள் ஆசைப் படுகிறோம். அதைப்போல ஒரு நல்ல முறையில், சீரிய முறையில் பணிபுரிகின்ற ஒரு நிமைலையை உருவாக்கவேண்டும்.

இதர மாநிலங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே கலவரம் நடக்கிறது இங்கே கொலை நடக்கிறது. இங்கே கொள்ளை நடக்கிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதை ஒப்பிட்டுப் பேசி, அங்கே நடக்கவில்லையா, இங்கே நடக்கவில்லையா என்று கேட்பது, நல்லதல்ல என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எனவே நாம் நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த

(பிற்பகல் 1-00)

வரையிலும், இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையிலும், உண்மையிலேயே நல்ல உயர்ந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் எல்லாம், நல்ல முறையில் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் எல்லாம்

1984 மார்ச் 30] (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்)

இங்கே இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் இந்த இலாக்காவை நல்ல முறையில் கண்காணித்து, சீரோடும் சிறப்போடும் நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் என்னைப் போன்ற வர்களுடைய ஆசையும் எண்ணமும் என்பதை நான் இந்த நேரத் திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து முதன் முதலாக இந்தத் தீயணைப்புத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு சென்னையைப் பொறுத்த வரையிலே 27 வண்டிகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். மதுரையைப் பொறுத்தவரையிலே 13 வண்டிகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையிலே அத்தனையும் நல்ல முறையிலே இயங்குகிறதா என்று பார்ப்போமானால் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. இந்தத் துறையில் 9 மாதங்களுக்கு உள்ளாக 5 பேர்கள் டைரக்டர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். யாரையாவது ஒருவரை, நிரந்தரமாக 3 ஆண்டுக்காலம் வரைக்கும் இங்கே இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில் இருந்தால்தான், அதிகாரியாக வரக்கூடியவர்கள் திறமையாகப் பணியாற்றி, அங்கே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி கண்காணிக்க முடியும்.

இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியில், உள்ள வத்தலகுண்டில் ஒரு தீ அணைப்பு நிலையம் ஆரம்பித்துவிட்டு இது வரைக்கும் அங்கே வண்டியில்லை. இது வரைக்கும் வண்டியில்லாத காரணத்தால். இங்கே ஏதாவது ஃபையர் ஆக்கிடுன்ட் என்றால், உடனே பழைய மாதிரி பெரியகுளத்திற்குப் போன் போட்டு, அங்கே யிருந்து அந்த வண்டி வருவதற்குள்ளாக, குடிசைகள் எல்லாம் நாசமாகப் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகையினாலே எங்கே எல்லாம், தீ அணைப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்றதோ, அங்கே எல்லாம் கண்டிப்பாக நல்ல முறையில் பழுதில்லாத வண்டிகள் இருக்க வேண்டும். பம்புகள் இருக்க வேண்டும், அதற்கு மோட்டார்கள் பொறுத்தப்பட்டு இருக்க வேண்டும், 2 ஆண்டுக்கு முன்பு நாம் பேப்பரிலே பார்த்தோம். நாமக் கல்லிலே தீ விபத்து ஏற்பட்டு, அந்த வண்டி கெட்டுப்போய் தண்ணீரை வெளியே செலுத்த முடியாமல், இருந்தபோது அங்குள்ள மக்கள் தீயணைப்பு படையினரை அடித்ததை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள் இல்லாமல், நல்ல முறையில் இயங்கக்கூடிய வண்டிகளை நாம் வைத்தால், அது மிகவும் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மாத்திரம் அல்லாமல் மதுரையிலே இருக்கக்கூடிய ஒரு டெப்யூட்டி டைரக்டருக்கு 10 ஜில்லா, அவர்கள் கையிலே இருக்கிறது, ஏற்கெனவே மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது, திருச்சியிலே கோவையில், 2 டெப்யூட்டி டைரக்டர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டு குறிப்பிடுவது இருந்தது. அதற்குப் பணமும்

(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1984 மார்ச் 30]

ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இதுவரைக்கும் அது அமல்படுத்தப்படவில்லை, எனவே இதையெல்லாம் பிரித்து பிரித்து ஒரு டைரக்டர் திறமையானவராக இருந்தாலே போதும் — மேலிருப்பவர்களை பிரித்து பிரித்து, 2 ஜில்லாவிற்கு, 3 ஜில்லாவிற்கு ஒருவர் என்று நிலைமையை ஏற்படுத்துவோமேயானால், நிச்சயமாக இந்தத்துறை நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து இந்த இரண்டு துறைகளிலும் போலீஸ் துறையிலேயும், தீ அணைப்புத் துறையிலேயும் வேலை செய்வது என்பது ரிஸ்க்கான உத்தியோகம். அவர்களுக்கு எந்த நேரத்திலே என்ன வரும் என்று தெரியாது. அவர்கள் என்னென்ன கேட்கிறார்கள், அத்தனை சலுகைகளையும் நாம் செய்து கொடுத்தாக வேண்டும். இன்றைக்கு சம்பள உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, பஞ்சப்படி உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, பதவி உயர்வாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வீடு கட்டுவது, தங்களுடைய குடும்பத்தில் உள்ள பெண்கள் ஏதாவது ஒரு உபயோககரமான முறையில் ஒரு தொழிலைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தி, அப்படிச் செய்தால் தான் அவர்களுக்கு உபரியாக வருமானம் வரும். அதை வைத்து, அந்தக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் ஏற்படும். அந்த வகையில் எத்தனை வசதிகள் வேண்டுமானாலும் அவைகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து கொடுத்தால்தான் அது நன்றாக இருக்கும்.

சென்றமுறை அரிசி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்; கொடுத்தார்கள், பருப்பு கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள்; கொடுத்தார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 1967 ஆம் ஆண்டு தேர்தலின்போது, உடனே 1 படி, படிப்படியாக 3 படி என்று சொன்னார்களே, அதைச் சொல்லிவிட்டு, மதுரையிலேயும், மெட்ராசிலேயும் ஒருபடி அரிசி போட்டுவிட்டு, பிறகு அதை நிறுத்தினார்களே, அந்த நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது. நிரந்தரமாக அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். மகாத்மா காந்தி என்ன நினைத்தார்கள். 'நான் விரும்பும் சுதந்திர இந்தியாவில், ஒரு சாதாரண நல்ல, அழகிய மங்கை தன்னுடைய உடம்பெல்லாம் வைரத்தையும் வைரோரியத்தையும் போட்டுக்கொண்டு, இரவு 12 மணிக்கு, தன்னந்தனியாக ரோட்டிலே நடந்து செல்லவேண்டும்; பயமின்றி நடந்து செல்லவேண்டும்; அப்பேர்ப்பட்ட சுதந்திரத்தைத்தான் நான் விரும்புகிறேன்' என்று காந்திஜி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? இன்றைக்கு நாட்டிலே

1984 மார்ச் 30] (திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்)

போலீஸ் நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கிறது என்று நாம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் என்ன நடக்கிறது? யாராவது திருடினால், அந்தத் திருடனைப் பிடித்து, இந்தப் போலீஸ் அடிக்கக்கூடாது. யாராவது கொலை செய்தால், அந்தக் கொலைகாரனை இந்தப் போலீஸ் பிடித்து அடிக்கக்கூடாது. யாராவது கற்பழிப்பு சம்பவத்திலே ஈடுபட்டால், அவனைப் பிடித்து அடிக்கக்கூடாது, என்ற நிலைமை இந்த நாட்டிலே இருக்குமானால் நிச்சயமாக ஒரு கொலைக்கு 9 கொலைகள் நடக்கும், ஒரு திருட்டுக்கு ஓராயிரம் திருட்டுக்கள் நடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் மிக அழகாகச் சொன்னார்கள். நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். அன்றைக்கு வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியிலே—நாங்கள் எல்லாம் கமிட்டியிலே சொல்லும்போது அந்தமான் தீவிலே பார்த்தோம். அதாவது கில்லட்டின் போல், வந்தேமாதரம் என்று சொல்லக்கூடியவனை, அவனுடைய உடம்பை அப்படியே பிடித்து, அவனைச் சவுக்கால் சவுக்கடி கொடுப்பார்கள். அந்த அடியினாலே, உடம்பை அவனால் ஆட்டக்கூட முடியாது, இப்படி அப்படி அசைக்க முடியாது. அந்த அளவிற்கு இன்றைகு யார் செய்தாலும் * * *

பத்து வயது குழந்தை கூட மானபங்கப் படுத்தப்படுகிறான். அதேபோல தனியாக ஒரு இடத்திலே வீடு கட்டப்பட்டிருந்தால், அந்த வீட்டிலே இருக்கிறவர்கள் ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஐ.பி.எஸ். அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, பகல் வேளைகளில் அந்த வீட்டு அம்மா மட்டும்தான் இருப்பார்கள். ஒரு திருடன் போய் கதவைத் தட்டுவான். அந்த அம்மா ஓடி வந்து கதவைத்திறப்பார்கள். கதவைத்திறந்தவுடன், அம்மா ஐயா பேப்பர் வாங்கிக் கொண்டு வரச் சொன்னார்கள், ஐயா ஆபிசிலே இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வான். பிறகு எனக்குக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தாருங்கள் என்று சொல்வான். உடனே அந்த அம்மா உள்ளே போய் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்குள்ளாக இவன் உள்ளே புகுந்து கதவைத் தாள் போட்டு வாயிலே துணி அடைத்து மானபங்கப் படுத்திவிட்டு, அல்லது கொலை செய்துவிட்டு, அந்த இடத்திலேயிருந்து நகை நட்டுகளை பிடுங்கிக்கொண்டு போகிற நிலைமை இருக்கிறது என்றால்; அந்த திருடனை அடிக்கக்கூடாது என்ற நிலையை நாம் வைத்திருப்போமேயானால், இதைவிடக் கொடுமையான செய்கைகள் இந்த நாட்டிலே ஏன் ஏற்படாது என்பதை, நான் நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

*மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

(திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்) [1984 மார்ச் 30]

அவனை பின்னால் போலீஸ் பிடித்துவிடுகிறது. போலீஸ் துறையினர் கொலை செய்தவர்களை, குற்றம் செய்தவர்களை, திருடுபவர்களை எல்லாம் பிடித்து விடுகின்றனர் என்றாலும் கூட, அவர்களைச் சற்று லேசு பாசாக விட்டு விடுகிற காரணத்தால் தான், அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்காததன் காரணத்தால்தான், இன்றைக்கு கொலையும், கொள்ளையும் திருட்டும், கற்பழிப்பும் நாட்டிலே அதிகமாகி வருகின்றன என்பதை மிக வருத்தத்தோடும், மிக வேதனையோடும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனவே இந்த மாதிரி நிலைமை நீடிக்குமானால், முதலிலே போலீஸ் துறை பெருமையோடு இருந்ததே; இந்தியா முழுவதும் சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றக் கூடிய போலீஸ் துறை என்று பெருமையான பெயர் பெற்றிருந்ததே, அந்த நிலைமையை நாம் மீண்டும் உருவாக்க முடியாது என்ற காரணத்தால், இவர்களுக்கு தண்டனை வழங்குவதில் நீங்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஸ்ஸிலே பெண்கள் போகிறார்கள். 40, 50 பயணிகளும் போகிறார்கள். அதிலே ஒருவன் திடீர் என்று எழுந்து ஒரு பெண்ணிடத்திலே போய் துப்பாக்கியைக் காட்டி, அவள் போட்டிருக்கும் நகைகளை கொடு என்று கேட்கிறான். நகையைக் கொடுக்காவிட்டால் அவன் துப்பாக்கியால் சுட்டுவிடுவான். அங்கே இருக்கக்கூடிய இதர பிரயாணிகளும் அதை தடுத்து நிறுத்த முயல்வது இல்லை. காரணம் அவன் துப்பாக்கி வைத்திருக்கிறான். அல்லது கத்தி வைத்திருக்கிறான். அதைத் தடுத்தால், நம்மீது துப்பாக்கி குண்டு விழுந்துவிடும், நம்மீது கத்தி வைத்து குத்தி விடுவான், ஆகையால் நமக்கு ஏன் என்று நினைக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

இன்றைக்கு ரயிலிலே பிரயாணம் செய்யக்கூடிய பெண்களிடத்திலே — அவர்கள் அதிகமான நகை போட்டிருக்காவிட்டாலும் கூட, 2 பவுன், 3 பவுன் போட்டிருந்தாலும் கூட, திருடர்களுக்கு அது உறுத்துகிறது. உடனே அந்தப் பெண்ணை கத்தியைக் காட்டி பயமுறுத்தி நகைகளைக் கொடு என்று கேட்கிறான். அந்தப் பெண் கொடுக்க மறுத்தால் அவளைக் குத்திவிடுகிறான். ரயிலிலே இருப்பவர்கள் அப்படியே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பிறகு ரயிலிலே சங்கிலியைப் பிடித்து இழுத்து நிறுத்தி வெகு சாதாரணமாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்றால் அவர்களை கசை அடி கொடுத்து, அவர்களுடைய எலும்பு எல்லாம் சிதறக்கூடிய

1984 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

சூழ்நிலையை உருவாக்கக் கூடிய அளவுக்கு, அந்த போலீசுக்கு நாம் அதிகாரத்தை வழங்கினால் ஒழிய நாட்டிலே கொலையும், கொள்ளையும் நிறுத்தப்படமுடியாது என்ற கருத்தை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக் காட்டவிரும்புகிறேன். எனவே அதைச் செய்தால்தான் நாம் நிச்சயமாக சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நிலை நிறுத்த முடியும் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாக சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில், எத்தனையோ பெண்கள் மானபங்கப்படுத்தப்படுகிற சூழ்நிலை அதிகமாக இருக்கிறது. யார் யார் பெண்களை கற்பழிக்கிறார்களோ அந்தக் கொடியவர்களை, வெறி நாய்களை அடிப்பது போன்று அடித்து, அவர்களை எல்லோர் முன்னாலேயும் தூக்கில் இட்டால்தான் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தினசரி பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம். காலையிலே செய்தித்தாளைப் பார்த்தால், இங்கே கற்பழிப்பு, அங்கே கற்பழிப்பு இங்கே கொலை, அங்கே கொலை என்று செய்திகள் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது, ஒரு தாய் என்ற முறையிலே ஒரு பெண் என்ற முறையிலே கண்ணீர் விடுவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு பல இடங்களில் பெண்களை லாக்கப்பிலே வைக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே லாக்கப்பிலேயே பெண்களை வைக்கவே கூடாது. அப்படி வைப்பதன் காரணத்தாலேதான் பலவிதமான அபகீர்த்திகள் போலீஸ் இலாகாவிற்கே எற்படக் கூடிய அளவில் நிலைமைகள் நடக்கின்றன. கிச்சிப்பாணையத்திலே இது போன்ற ஒரு சம்பவத்தை விசாரிப்பதற்காக நம்முடைய அரசு ஒரு ஒன்மேன் கமிஷனை நியமித்தது. அந்த ஒன்மேன் கமிஷனிலே ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட நீதிபதியை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த நீதிபதி விசாரணை செய்துவிட்டு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையிலே 'பாரர் 49-ல்' 'இறுதியாக, தெய்வமணி சா. பொ. 2 வரிசை புகைப்படங்களில் கண்டுள்ளபடி சா.பொ. 3, புடவையை கழுத்தில் சுற்றி தூக்கிலிட்டு உயிரை மாய்த்துக் கொண்டாள் என்று சொல்வது, தெய்வமணிக்கு கிச்சிப்பாணையம் காவல் நிலையத்தில் காவலர்களால் ஏற்பட்ட மரணத்தை மறைக்க பொய்யாக நடத்தப்பட்டுள்ள நாடகம் என்றே கருதுகிறேன்' என்று அந்த சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [1984 மார்ச் 30]

ஆகவே இரவு நேரத்திலே பெண்களைக் கொண்டு போய் காவல் நிலையத்திலே வைத்திருப்பதன் காரணத்தாலேதான், அது சின்னப் பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி, வயதானவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது நடுத்தரமாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு பெரிய அபகீர்த்தி ஏற்படுகிறது என்று சொல்லி, அந்த அபகீர்த்திக்கு இந்த அரசு இலக்காகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் பெண்களை லாக்கப்பிலேயே வைக்கக்கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே பெண்களை எந்தக் காலத்திலும் லாக்கப்பிலே வைக்கக் கூடாது. அந்த முறை மாற்றப்படவேண்டும். அவர்கள் தவறு செய்தால் அவர்களை கண்டியுங்கள், தண்டனை கொடுங்கள். தண்டனை கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுங்கள். அடுத்த நாள் விசாரணைக்கு வரச் சொன்னாலும் வருவார்கள் அவர்களை லாக்கப்பிலே வைக்கக்கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

தண்டாமை ஒழிப்பின்கீழ் பல கேஸ்கள்—மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னதைப்போன்று போடப்பட்டிருக்கிறது— அவைகளிலே பல கேஸ்கள் தள்ளுபடியாகின்றன. சுதந்திரம் அடைந்திருக்கின்ற இந்தக் காலத்திலே, 37 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட இந்தக் காலத்திலே ஜாதிக் கொடுமை இன்றைக்கும் கிராமங்களிலே இருக்கிறது. என்றால் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும். இன்னும் சில இடங்களிலே தவறாக கேஸ் தொடுக்கப்படுகிறது, எங்களுக்கும் அது தெரிகிறது, நாங்களே சென்று தவறான கேஸ் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் ஜாதிக் கொடுமை என்று கேஸ்கள் வந்தால் யாராவது ஜாதியைப் பற்றிப் பேசிவிட்டால் 500 ரூபாய் அபராதம் என்றும் 6 மாதம் ஜெயில் என்றும் இருக்கிறது. யாராவது ஜாதியைப்பற்றிப் பேசினால் 500 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று பத்து கேஸ்கள் போட்டு விட்டால் தான் அடுத்தபடியாக ஜாதிய் பிரச்சினையை வராது. அதோடு 6 மாத ஜெயில் தண்டனையும் கொடுத்தால் தான் பிரச்சினைகள் தீர வழிவகுக்க முடியும்.

1984 மார்ச் 30] [திருமதி ஏ. எஸ். பெரன்னமமாள்]

இப்போது 5 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள் தமிழ்நாட்டிலே 56 ஆயிரத்து சொச்சம் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏன் எனவே 12 ஆயிரம் போலீஸ்களை வேலைக்கு எடுப்பதற்காக இன்டர்வ்யூ செய்து பல ஆயிரக்கணக்கான பேர்களை எடுப்பதாக இருந்தும் இதுவரைக்கும் அவர்கள் நியமிக்கப்படவில்லை. இப்போது மறுபடியும் சப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு செலக்ஷன் என்று செய்யப்பட்டது. அதிலும் நிறுத்திவைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது திரும்பவும் போலீஸ்காரர்களைத் தேர்வு செய்வதற்கான ஒரு குழ்நிலை நடக்கிறது என்றால், — நாம் ஏதாவது தேர்வு செய்தோம் அந்தத் தேர்வை முடித்து அந்தப் பதவியை கொடுக்க வேண்டும்— அப்படிக் கொடுக்காமல் ஏதோ அழுகிற பிள்ளைக்கு வாரைப்பழத்தைக் காட்டுகிறமாதிரி, உனக்கு உத்தியோகம் வந்து விடும் வந்துவிடும் என்று சொல்லி வளர்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் அதுவும் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கின்ற துறையிலே இருக்குமானால் அது இந்த சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல. தமிழகத்திற்கு நல்லதல்ல என்பதைக் கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மார்க் சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ரமணி அவர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதற்கிடையில் நானும் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேசவிரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக தீயணைப்புத் துறையின் விளக்கக் குறிப்பிலே 3-வது பாராவிலே, சிறந்த நவீன தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த புதிய ஊர்திகளையும் இதர தீயணைப்பு சாதனங்களையும் வாங்குவதன் மூலம் இம்மாநிலத்தின் தீயணைப்புத் துறையை நவீனப்படுத்துவதற்கு அரசு அதிகபட்ச முயற்சி எடுத்து வருகின்றது. இதற்காக இந்தியப் பொது ஈட்டுறுதி கழகத்திடமிருந்து ரூபாய் 1.41 கோடி கடனாகப் பெறப்பட்டது' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 6 கோடியே 48 லட்சத்து 99 ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாக கோரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் 1½ கோடி பொய் வரைக்கும் கடனாக வேறு வாங்கப்படுகிறது. இப்படி இவ்வளவு அதிகமாக வாங்கப்படுகின்ற

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்] [1984 மார்ச் 30]

நிதி எந்த அளவுக்கு உதாசீனமாக ஊதாரித்தனமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை என்னால் நிரூபிக்கமுடியும். இது முதலமைச்சர் அவர்களுடைய துறை. முதலமைச்சர் அவர்களுடைய துறை என்றால், மிகச் சிறப்பாக நிர்வகிக்கக்கூடிய ஒரு துறை என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் நிர்வாகத்திலே சீர்கேடு என்பது உச்சக்கட்டத்திற்கு போய்விட்டதை நான் நிரூபிக்கமுடியும்.

இங்கே ஊர்திகள் வாங்குவதற்கு கடன் வெளியிலிருந்து வாங்கப்படுகிறது. ஆனால் கிட்டத்தட்ட 34 ஊர்திகள் செயலற்று கிடக்கின்றன. 1979 இல் வாங்கிய ஊர்தி இன்னும் முழுமையாக செயல்படவில்லை ஏற்கெனவே அரசாங்கத்தால் அனுமதியளிக்கப்பட்ட சில தீயணைப்பு நிலையங்கள் செயல்படவில்லை. இங்கே 23 ஆம் பக்கத்திலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசினரால் ஏற்கெனவே ஒப்பளிக்கப்பட்டு, இன்னும் திறக்கப்படாமல் இருக்கும் தீயணைப்பு நிலையங்கள் 17 என்று சொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்திலே 33 ஆம் பக்கத்திலே கடைசியிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது, அனுமதி வழங்கப்பட்டு தொடங்கப்படாமல் உள்ள தீயணைப்பு நிலையங்கள் 34 என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எது உண்மை? நமக்கே புரியவில்லை. பதினேழா அல்லது முப்பத்து நாலா? நீங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய குறிப்பிலேயே வித்தியாசம் இருக்கிறதே ஏன்? நீங்கள் மானியக் கோரிக்கையிலே 6½ கோடி ரூபாய் கேட்கிறீர்கள். அது அளிக்கப்படுகிறபோது இந்த நிதியை நீங்கள் எத்தனாகச் செலவு செய்கிறீர்கள், என்றே புரியவில்லை. 6½ கோடி ரூபாய் கேட்கிறீர்கள். மேற்கொண்டு கடனும் வாங்குகிறீர்கள். அது முழுமையாக முறையாக செலவு செய்யப்படுகிறதா? தீயணைப்பு நிலையங்கள் ஏராளமாகத் திறக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லி இந்த அரசு ஆணை பிறப்பிக்கிறது. அரசு ஆணை நிதி ஆதாரத்தை வைத்து பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்டினுடைய கன்கரன்ஸ் பெற்றபிறகுதான் அனுமதி வழங்கவேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆனால் அப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட இந்த 34 நிலையங்கள் திறக்கப்படவில்லையே, செயல்படவில்லையே, இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் எங்கே போகிறது, அதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

அது மட்டுமல்ல, வாகனங்கள் வாங்குவதற்கு வெளியிலிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். சென்னையில் இருக்கக்கூடிய எஸ்பிஎன்டபகுதியிலே உள்ள நிலையத்திலே 3 பிரிமியர் வேன்கள் சேனிஸ்களோடு பல ஆண்டுகளாக நிற்கின்றன. அதேமாதிரி 1210 இ பென்ஸ் வண்டி சேனிஸ் அங்கே நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த 5 ஆண்டுகளாக சேனிஸ் அப்படியே பாடிக்கட்டப்படாமல் பயனின்றி கன்டம் ஆகிறது. வண்ணாரப்பேட்டையிலே உள்ள

1984 மார்ச் 30]

[திரு ரா. கிருஷ்ணன்]

நிலையத்திலே 1210 இ. வேன் சேனிஸ் பிரிமியர் மகேந்திரா ஆம்புலன்ஸ் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. தேனாம்பேட்டை நிலையத்திலே 1210 இ. பென்ஸ் 8 சேனிஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதுவும் குப்பர் என்ஜின்கள். அது மட்டுமல்லாமல் மயிலாப்பூர் நிலையத்தில் 1210 இ. 5 சேனிஸ்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. பாடி கட்டப்படவில்லை, பயன்படுத்தப்படவில்லை. அப்படியென்றால் சேனிஸ்கள் ஒசியாகக் கிடைக்கிறதா அரசாங்கத்திற்கு? ஒசியாகக் கிடைக்கிறது என்றாலும் நிறுத்தக்கூடாது, பயன்படுத்தவேண்டும் கண்டிப்பாக. அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு டைரக்டர் ஆபீசிலேயே பாடி கட்டாக ஆம்புலன்ஸ்கள் நான்கு நிற்கின்றன. தீயணைப்பு வண்டிகள் 6 நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன, பயன்படுத்தப்படவில்லை. என்ன அலங்கோலம்? நிர்வாகச் சீர்கேட்டிற்கு இதைவிட ஒரு உதாரணம் வேண்டுமா? இதற்கு நான் அரசாங்கத்திடமிருந்து பதிலை எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி பொன்னம்மாள் பேசும்பொழுது

* * *

அப்படி அந்தப் பகுதிகள் இருக்குமாயின் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : அடுத்து நான் குறிப்பிட விரும்புவது தீயணைப்புத் துறையைப் பொறுத்தவரையில் அதை ஒழுங்கு படுத்தியாகவேண்டும். ஏற்கெனவே தொழில் நுட்பம் பயின்றவர்கள் பலர் இருந்தும் கூட இன்றைக்கு முறையாகப் பதவியைப் பெறவில்லை என்பது ஒரு பெரும் குறைபாடாக இருக்கிறது. ஒதுக்கப் படுகிற நிதியை முறையாக செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து ஆயத் தீர்வை. ஆயத் தீர்வை என்றால் அது பொன் முட்டையிடும் வாத்து என்று அறிகிறோம். நிச்சயமாக சொல்லலாம் ஆயத்தீர்வையைப் பொறுத்தவரையில் கமிஷனர்கள் அடிக்கடி மாற்றப்படுகிறார்கள், ஏன் அமைச்சரே மாறுகிறார். இதற்கு என்ன காரணம் என்று நமக்கே தெரியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, ஆயத் தீர்வை சம்பந்தமான குறிப்பின் 5-வது பக்கத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளி, கல்லூரி.

. மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1984 மார்ச் 30]

மாணவரில்லம், மருத்துவமனை வழிபாடு செய்யப்படும் அல்லது புனிதமான இடங்கள் ஆகியவை அமைந்த இடங்களிலிருந்து 150 மீட்டர் தொலைவிற்குள் இத்தகைய கடைகளை — அதாவது மதுக்கடைகளை — அமைக்க அனுமதிக்கலாகாது என்பது விதி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆயத் தீர்வையைப் பொறுத்த வரையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்கள் எல்லாம் திரு. சித்தன் அவர்கள் கோயிலுக்குப் போகிற வழியில் கடை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறித்து வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் — வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்குமானால் இந்த விதி என்னவானது? இந்த விதிக்கு ஏதாவது அர்த்தமுண்டா? இந்த விதியை முறியடிக்கக்கூடிய முறையில் அமைப்புக்கள் இருக்கின்றனவே இதற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? இந்த விதியை மீறியும் புரகிபிட்டட் ஏரியாவிலே கடைகள் வைக்கக்கூடிய நிலைமை இருப்பதை—இந்த குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981-82, 1982-83 ஆண்டுகளில் கிளைகள் வைப்பதற்கு — சாராயக் கடைகள் ஏலம் விட்டால் கிளைகள் வைப்பதற்கு — ஒரு ஏற்பாடு இருந்தது. ஆனால் இப்போது கிளைகள் கூடாது என்று சொல்லி அது அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆனால் பொதுவாக ஏலம் எடுக்கக்கூடிய ஒரு சாராயக் கடை மெயின் கிராமத்தில் இருக்கும். பல்வேறு குக்கிராமங்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், அங்கே சாராயக் கடைகள் இருக்காது. கள்ளச் சாராயத்தை ஒழித்தே விடுவோம் என்று சொல்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் பார்க்கிற போது ஒரு முக்கிய கிராமத்திலே ஒரு சாராயக் கடை இருக்கிறது. அதிலிருந்து குக்கிராமம், 2, 3 மைல் இருக்கிறது. 2, 3 மைல் வந்து சாராயம் குடிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா? குக்கிராமங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் சாராயக் கடைக்காரர்கள் கிளைக்கடைகள் அன்ஆதரைஸ்டு ஆக வைத்துக் கொள்வது ஒன்று, அல்லது அவர்களே குக்கிராமங்களுக்கு ஏலம் விடக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது உள் ஏலம் எடுக்கக்கூடியவர்கள் கள்ளச் சாராயத்தை விற்கக்கூடிய நிலைமையை நாடு பூராவும் பார்க்கிறோம் அதன் மூலமாக அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு வருமானம் குறைகிறது? ஆகவே, இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கையாகும்.

[பிற்பகல் 1-20]

நான் ஒரு கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 20,000 ரூபாய்க்கு ஏலம் எடுத்தவர்கள் ஒரு நாளுக்கு 160 பாட்டில்கள் விற்க வேண்டும். அதுதான் 100 சத வீத விற்பனையாகும். 160 பாட்டில்கள் வரையில் வாங்கினால், போலீஸ்துறையைப் பொறுத்தவரையில் அந்த ஏரியாவிலே எஃன் போர்ஸ்மென்ட் சரியாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம்.

934 மார்ச் 30] [திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

160 பாட்டில்கள் வாங்கவில்லையென்றால் எண் போர்ஸ்மென்ட் சரியில்லை என்று மேலதிகாரிகள் சொல்லுவார்கள். இதுதான் நிலமை. ஆனால் இப்பொழுது என்ன நடக்கிறது என்றால், 160 பாட்டில்களுக்கு மேலேயே வாங்குகிறார்கள். ஏனென்றால், தேவை அதிகமாக இருக்கிறது சாராயம் குடிப்பவர்களைப் பொறுத்தவரையில், அது சரியில்லை என்பதுதான் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்து.

புகை பிடிப்பது தவறுதான், ஆனால் அது சட்டப்பூர்வமாக்கப்பட்டிருக்கிறதே. அது உடம்புக்குக் கேடுதான். இருந்தாலும் இன்றைக்கு இலட்சக் கணக்கில், கோடிக் கணக்கில் முதலீடு செய்து சிகரெட் கம்பெனிகளும், பீடி கம்பெனிகளும் உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த சிகரெட், பீடி போன்றவை சட்டப்பூர்வமாக ஆக்கப் படுகிறது. இன்றைக்குச் சாராயத்தைப் பொறுத்தவரையில்கூட அது கூடாது என்பதுதான் சரி. அதற்காக அரசுத்துறையிலிருந்து ஆக்கபூர்வமான விளம்பரங்களைச் செய்து குடிப்பழக்கத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டியது ஒரு பணி.

ஆனால் சாராயத்தைக் குடிக்கின்றவர்களை அனுமதிக்கின்ற பொழுது, தாழ்ந்த நிலையில் இருப்பவர்கள்தான், தங்கள் கவலையை மறக்க விரும்பிக் குடிக்கிறார்கள். அது ஒரு பங்கம் இருந்தாலும், இன்றைக்கு இந்தச் சாராயத்தில் ஒரு சில நபர்கள் கொள்ளையடிக்கின்ற நிலமைகள் இருக்கின்றன.

எரிசாராயத்தின் விலை ஒரு லிட்டர் இரண்டு ரூபாய் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு லிட்டர் எரிசாராயத்தை இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கி, அந்த ஒரு லிட்டர் எரிசாராயத்தை மூன்று மடங்காக ஆக்கி அதாவது அதிலே தண்ணீரைக் கலந்து மூன்று லிட்டர்களாக ஆக்கி அதை நான்கு பாட்டில் எளில் அடைக்கிறார்கள். இப்படி நான்கு பாட்டில்களில் அடக்கப்படும் சாராயத்தின் விலை சாதாரணமா ரூபாய் 90 காசுக்குக் கலவை ஆலையிலிருந்து கடைக்கு விற்கப்படுகிறது. அதாவது ஏலம் எடுத்த கடைக்குக் கொடுப்பது 7 ரூபாய் 90 காசுக்கு.

1984 மார்ச் 30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது, உறுப்பினரவர்கள் பேச்சை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் மெய்மறந்து பேசிக்கொண்டு இருப்பதால் உறுப்பினரவர்களுக்கு நேரம் போனது தெரியவில்லை. சாராய விவகாரத்தைப் பற்றியும், பாட்டில்களைப் பற்றியும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதனால் தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டு ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட அந்த எரிசாராயம், தண்ணீரைக் கலப்பதன் மூலம் 31 ரூபாய் 60 காசுக்கு அதிகமான விலைக்கு விற்கும் அளவிற்கு இருக்கிறது. சென்னையிலே விற்பனை செய்தால் 100 மில்லியை இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்பதற்கு அரசாங்கம் அனுமதிக்கிறது. இதைச் சாதாரணமாக இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஏற்கனவே அதிக ஏலத்திற்கு எடுத்தவர்கள் இரண்டரை ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள் என்று நினைக்கக்கூடும். ஆனால் அப்படி அல்ல பிரச்னை. எனவே, இதை ஒழுங்குபடுத்தி, முறைப்படுத்த வேண்டியது மிகமிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தப் பாட்டிலுக்குக்கூட இரண்டு ரூபாய் ரேட் போடுகிறார்கள் ஆனால் கலவை ஆலை அதைத் திரும்ப வாங்கும்போது 80 காசுக்குத்தான் வாங்குகிறார்கள். இப்படி ஒரு பாட்டிலுக்கு 1 ரூபாய் 20 காசு மிச்சமாகிறது. பேக்கேஜிங்கு 17 காசு. இப்படி ஒவ்வொரு பாட்டிலுக்கும் 1 ரூபாய் 37 காசு கலவை ஆலைகளுக்கு இலாபம் இருக்கிறது அப்படி அதிகமாக இலாபம் இருக்கின்ற நிலைமையில் அரசாங்கமே ஏன் இதை நாட்டுடமையாக்கக் கூடாது? இதை நாட்டுடமையாக்குவதில் என்ன தயக்கம் என்பதை மட்டும் அரசு அறிவிக்க வேண்டும்.

கலவை ஆலைகள் லைசென்ஸ் அடிப்படையில் விடப்படுகிறதா அல்லது டென்டர் மூலமாக அல்லது வேறு எந்த அடிப்படையிலே என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும். எரிசாராயத்தை ஒரு லிட்டர் என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்கள், எந்த

1984 மார்ச் 30]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

விகிதத்தில் அதில் தண்ணீர் விடப்படுகிறது. கலவை ஆலையிலிருந்து தமிழ்நாடு மாநில விற்பனைக் கழகத்திற்கு ஒரு பாட்டில் என்ன விலைக்கு விற்கப்படுகிறது, சில்லரை விலை 100 மில்லி இரண்டு ரூபாய் என்று இருப்பதை 2 ரூபாய் 30 காசு, 2 ரூபாய் 50 காசு என்று விற்கப்படுவதற்கு இந்த அரசின் நடவடிக்கை என்ன என்பதையும் அறிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

போலிஸ் துறையிலே இன்றைக்கு மிக மிக்கியமான ஒரு பிரச்சினை என்னவென்றால் போலீஸ் சங்கம் வைப்பது பற்றி ஹைக்கோர்ட்டிலே. ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக அந்தச் சங்கத்தை அங்கீகாரம் செய்வது பற்றிய பதினை டி. ஜி. பி. அரசின் மூலமாக ஹைக்கோர்ட்டுக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் என்று கூறப் பட்டது ஆனால் மூன்று மாதங்கள் முடிந்துவிட்டன இதுவரை ஏதாவது பதில் கொடுக்கப்பட்டதா என்பதை தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து போலீஸ் கேஸ்களை வாபஸ் வாங்குவது பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகள் வருகின்றபோது சில வழக்குகள் போடப்பட்டன. பின்னர் அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்கி விடுகிறோம் என்று அரசு சொன்னது. அதாவது 302, 307 ஆகிய கேஸ்களைத் தவிர அதாவது சொலை செய்தல், கொலை செய்ய முயற்ச்சித்தல் ஆகிய கேஸ்களைத் தவிர மற்ற கேஸ்கள் எல்லாம் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை.

சங்கரன்சோயிலிலே விசைத்தறித் தொழிலாளர்கள் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மீது கேஸ் போடப்பட்டிருந்தது. அவை 302-ம் இல்லை, 307-ம் இல்லை. மற்ற செக்ஷன்கள். ஆனால் அந்த கேஸ்கள் வாபஸ் வாங்கப்படும் என்று சொன்னதற்குப் பிறகும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை என்பது மட்டுமல்ல; சமீபத்திலே அந்த வழக்கை விசாரித்து தண்டனை வழங்கக்கூடிய நிலமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கத்தின் உத்திரவு எந்த அளவிற்கு செயல்படுகிறது என்பதை இவற்றின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது

(மணியடிக்கப் பெற்றது.)